

وسواس

و شناخت انواع آن



میثم پاپی مطلق

به نام خداوند صلح

وسواس

و شناخت انواع آن

میثم پاپی مطلق



نشر اینترنتی جامعه خردمندان پارسی

این کتاب رایگان است و برای شماست.
انتشار این کتاب به هر نوع در هر تارنما
و پیج شبکه‌ی اجتماعی که باعث دیده
شدن این کتاب می‌باشد مجاز می‌باشد.

سرشناسه : پاپی مطلق، میثم - ۱۳۶۹

عنوان و نام پدیدآورنده : یادگیری مشارکتی / پاپی مطلق، میثم
مشخصات نشر : ملایر: نشر الکترونیکی جامعه خردمندان پارسی: ۱۳۹۳

شابک : ۳۰۰۰ تومن

موضوع : آموزش

موضوع : یادگیری

Meisampapi.blog.ir

وسواس از اختلالات اضطرابی انسانهاست که پایه‌ی زیست شناختی دارد. وسواس گاهی از کودکی شروع می‌شود ولی نمونه‌های آن را در تمام گروه‌های سنی می‌توان مشاهده کرد و یکی از شایع ترین رفتارهای درونی انسان است و نیرویی بی‌ریشه ولی قوی است که انسان را به انجام و یا بازداشت‌ن از اعمالی وادار می‌کند. در آیاتی از قرآن کریم وسواس به معنی افکار بیهوده و مضری آمده که در ذهن خطور می‌کند. وسواس به عنوان بیماری پیچیده، آزار دهنده و اسارت آور معرفی شده است که شخص را مجبور می‌کند تا رفتاری برخلاف میل و اراده انجام دهد و با آنکه می‌داند افکار و رفتارش بیهوده است ولی خود را در رهابی از آن ناتوان می‌بینند. مبتلا شدن یکی از اعضای خانواده به این اختلال علاوه بر اینکه احتمال دارد الگوی دیگران مخصوصاً کودکان واقع شود. یقیناً اثر سوبی در کارکرد نظام خانواده خواهد داشت، بطوری که بیه آن می‌برود تا مسائل مهم زندگی مورد غفلت قرار گیرد و یا به علت ترس و شرمندگی از فاش شدن نشانه‌های وسواس نزد دیگران خانواده از معاشرت با دوستان و اقوام دوری نماید. از این رو به شناسایی و راههای پیشگیری از آن می‌پردازیم.

وسواس در ادبیات فارسی کلمه وسواس در زبان فارسی بیشتر شامل مفهوم اعمال اضطراری اجباری می‌گردد. در حالیکه معادل این واژه در زبان های انگلیسی و فرانسه بیشتر بر

افکار و محتویات ذهنی مزاحم ناخواسته و غیر قابل اجتنابی که بیماران وسوسی از آنها شکایت دارند دلالت میکند. اعمال تکراری و اجرار آمیزی که غالباً به دنبال این افکار از مریض سر می زند با عنوان اجرارها یا واکنش های اجراری اضطراری بیان میشود.

مفهومی که برای آن در زبان فارسی لفظ واحدی وجود ندارد. اصطلاح وسوسه که ذکر آن در قرآن مجید نشانه قدمت آن است در زبان های عربی و فارسی نیز در اصل به نوعی اندیشه و محتوای ذهنی ناخواسته و نا مطلوب دلالت میکند.

دوران پژشکی مو صر اصطلاح وسوس را برای توصیف جریان فکر و اندیشه پیوسته و ناخواسته که مریض قادر به خارج کردن آن از ذهن خود نیست به کار می برد. پس وسوس به معنای مرضی کلمه عبارتست از نوعی احساس اجراری برای تکرار و تعقیب افکار و اعمال که مریض خود بر بیهوده و بی معنا بودن آن و نیز واکنش منفی اطرافیان که ممکن است جنبه ترجم، تمسخر و در نهایت مخالفت علی داشته باشد آگاه است.

«لغت وسوس»

وسوس به همان گونه که از نامش بر می آید بیماری ویژه ای است که ویژگی بارز آن وسوسه انگیزی یا حالت وسوس است. در اصطلاح اهل لغت حدیث نفس است، یعنی کلامی که در باطن انسان است و نیرویی بی ریشه ولی

قوی که به امر و نهی انسان، واداشتن او به ارتکاب عملی و یا بازداشتن او از انجام دادن امری می‌پردازد. در برخی از آیات قرآن وسوسه به معنی افکار بیهوده و مضری آمده است که در ذهن خطور می‌کند و در صورت تحقیق و وقوع خارجی در می‌یابیم که امری باطل و بیهوده بوده است. قاموس قرآن آن را به معنی حدیث نفس گرفته است و کلامی از باطن، خواه از سوی شیطان و خواه از خود انسان. تفسیر مجمع البیان وسوسه را از وسوسه دانسته است و آن خواندن به سوی چیزی است با صدای آهسته و تفسیر المیزان وسوسه را به معنای آن چیزی می‌داند که باطن و درونش با او سخن گوید.^۱

«ماهیت وسوسه»

وسوسه را عبارت از یک محتوای نفسانی، به صورت فکر، خیال، میل و کشش یا حرکت به همراه یک احساس اجبار درونی و مقاومت ناپذیری ذکر کرده اند که اساس آن هیجان شدید و درونی و مقاومت ناپذیری ذکر کرده اند که اساس آن هیجان شدید درونی است و به صورت اعمال بی رویه در فرد ظاهر میشود. ظهور آن افکار و احساس که دارای جنبه مذاہمت است به صورت غیر ارادی در بخش خود آگاه ذهن است که به اصطلاح روانکاوان با من، یا شخصیت اصیل او در مقابله و معاوضه بوده و باعث پیدایش اضطراب میشود. به خاطر آثار و جنبه های مختلف این بیماری است که برخی آن را نوراستنی

عمیق و برخی دیگر آن را اختلالی عصبی- روانی یا پسیکونوروز نامیده اند و این هر دو حکایت از ناتوانی‌های عمیق بیمار دارد.

در تعریفی دیگر وسوس اس را این طور بیان کرده اند.^۲ عبارتست از رفتارها، عقاید، افکار یا تصوراتی که تکرار شونده و پایدار است.

برخی معتقدند که وسوس نوعی غریزه واخورد و نا آگاه است. حالتی که در آن فکر، میل با عقیده ای خاص که اغلب و هم آمیز و اشتباه است، آدمی را در بند خود می گیرد، به طوری که اختیار و اراده را از او سلب میکند.

توصیف بیماری وسوس اجباری از تاریخ معرفی اولیه آن توسط اسکیردل در ۱۸۳۸ میلادی تا کنون تغییری نیافتنه است. یک ایده فکر، تصور یا حرکت مکرر یا مصربا نوعی احساس اجباری و ناچاری ذهنی و علاقه به شخصیت خود بوده از غیر عادی و نابهنجاری بودن رفتار خود آگاه است. راهنمای تشخیص و آماری انجمن روان پزشکان آمریکا بیماری وسوس را این چنین تعریف میکند^۳: ویژگی اصلی این بیماری وسوس ها یا اعمال، اضطراری مکرر میباشد و به عنوان تجارب و احساسات ارادی تلقی نمیشود بلکه به صورت آرمان هایی جلوه می کنند که از خارج به میزان آگاهی خود هجوم آورده باشند

و فرد خیلی می کوشد این افکار ناخواسته را سرکوب کند یا آنها را نادیده بگیرد.

«تظاهرات بالینی و طبقه بندی»

اختلال وسوسی اجباری دارای دو جنبه شناختی و رفتار است. این تقسیم بندی بر حسب، نوع رفتار مسائل مفهومی جدی به وجود می آورد که به موقع بررسی ارتباط علایم بیماری با اضطراب به چشم می خورد. اختلاف وسوسی اجباری را معمولاً بر حسب نوع رفتار تشریفاتی یعنی شستن یا تمیز کاری بررسی کردن شکل های نادر تری از قبیل تکرار کردن و منظم نمودن طبقه بندی میکنند. همه بیماران وسوسی اجباری علایم یا با قرینه های درونی تری یعنی افکار تصورات یا تمایلات مزاحم را از خود نشان میدهند. برای نمونه این فکر که آیا در را خوب بستم؟ ممکن است با ترس از حمله یک متجاوز جنسی به اتاق خواب همراه باشد به این ترتیب فکرهای وسوس را می توان به چند نوع تقسیم کرد ۱- وجود محتویات ذهنی یا شناختی مزاحم همراه با قرینه های خارجی ترس و ترس از پیامدهای فجیع ۲- وجود محتویات ذهنی مزاحم همراه با علایم خارجی ایجاد کننده ترس (ولی بدون ترس از عواقب وحشتناک).^۴

«آثار و نشانه های وسوس»^۵

^۴- <http://cheknevis.com/parts/Print view.aspx>

^۵- وسوس، دکتر علی قائمی امیری

بررسی ها نشان میدهد اولین علایم وسوس در کودکان دو ساله دیده میشود و طفل توجه زیادی به یکسان نگاه داشتن رفتار و حفظ آداب دارد. علایم وسوسی به نیکی تشخیص داده نمیشود مگر اینکه با علایم نوروتیک همراه باشد و یا ناسازگاری زیادی را باعث شوند.

علایم این بیماری متشکل از آداب و رسومی خشک و غیر قابل انعطاف است که اغلب جنبه سمبلیک و سحر آمیز دارد. در آن اعمال الزام، شگفت انگیزی، تکرار کلمات و اعداد اهمیت زیادی پیدا میکند. از علایم اولیه آن ترس، تکرار یک طرز فکر و اندیشه، تردید در عقاید و تصورات و در صورت نهایی احساس اجبار است. بیمار با توجه دائم به امری چون بسته بودن درها، قراردادن اشیاء در جای خاص، دست زدن به اشیاء و در مواردی پیدایش یک حالت افسردگی است. مبتلایان اغلب به تحریکات ذهنی و وسوسه های بی دلیل تمکین کرده و موافق با آن عمل میکنند ضعف روحی از نشانه های اصلی مرض است و ما در صورت های وسوس جوانب و ابعاد و آثار و نشانه های آن را خواهیم دید.

«صورت های وسوس»
وسوس به صور مختلف خود را نشان میدهد و در بیمار مبتلای به آن این موارد ملاحظه میشود:

۱-اجتناب: این یکی از صور وسوسات است که در آن رفتار وسوسی به صورت پرهیز و اجتناب از اشیاء امور برخوردها پدید می‌آید. مهمترین و بیشترین جلوه این اجتناب را که بصورت پرهیز از آلودگی است در شستشوی مکرر و افراطی می‌بینیم. فرد به منظور نجات خود سعی دارد افکار یا کرداری را به صورت اجتناب ناپذیر عمل کند. پرهیزهای او نامیدانه و برای او دارای صورت جبری است. در مواردی شستن دستهایها به صورت سمبلی از شستشوی گناه میباشد.

۲-تکرار و مداومت:

این هم نشانه و علامت دیگری برای وسوسات است که او عمل بی حاصل و بیهوده را تکرار میکند. در تکرار عمل آن چنان است که گویی نیرویی از درون او را مجبور می‌کند که عملی را انجام داده و مکرر نماید. جلوه ای از این تکرار و شستشوی بی حاصل که از ویژگی های آن یکنواختی و تکرار است. جلوه دیگر آن در لباس پوشیدن است که گاهی چند بار آن را می‌پوشد و از تن در می‌آورد و این تکرار به او آرامش میدهد و از این دید رفتارش می‌تواند نوعی واکنش دفاعی به حساب آید او در این کار خود را مجبور احساس میکند و نمی‌تواند از آن دست بردارد.

۳-تردید: بی تصمیمی و دو دل بودن، تردید در امور، از دیگر صورت های وسوسات است. او قادر نیست که خوب تصمیم بگیرد و یا در اخذ آن به جایی

بررسد. ممکن است او در آن واحد امری را قبول داشته و یا نداشته باشد. باور بکند و یا نکند.

۴-شک در عبادت: جلوه ای دیگر از تردید شک در عبادت است مثلاً می خواهد نماز بخواند، می خواند و تکبیره الاحرام را درست می خواند بعداً برای او این وسوسه پدید می آید که آیا تکبیره الاحرام درست گفته است یا نه؟

۵-ترس: از علایم مهم وسوسات ترس است و البته ترس بی ریشه و بی اساس. مباداً فلان حالت پدید آید؟ نکند دستتش پاک نشده باشد؟ نکند حوله او نجس بماند و اغلب ترس ها به صورت ترس از ناپاکی است و اصرار او به نظافت است وحشت او اغلب از آلودگی و کثافت است و البته در مواردی هم ترس های مبهم مثل از کشتن کودک خود یا هل دادن و سقوط همسر و نزدیکانش.

۶-دققت و نظم افراطی: از دیگر نشانه ها نظم و دقت افراطی است سعی دارند همه چیز را دقیقاً بر اساس ترتیب خاصی قرار دهند تا هیچ چیز غلط و پیش بینی نشده ای پدید نیاید و هیچ گونه بی حسابی در کار نباشد. در ایجاد نظم و ترتیب احساس خستگی نمی کنند. برایشان تنها این نکته مهم است که اگر مثلاً مدادها به ترتیب قد نباشند وضع روانی شان به هم می خورد و گمان دارند که در آن صورت همه چیز عوض میشود.

۷-اجبار و الزام: فرد وسوسی در خود احساس الزام و اجبار می کنند و ناگزیر است همه اعمال و آداب خود را به صورت جبر انجام دهد. این احساس دائماً توسعه می یابد آن چنان که همه اعمال و رفتار او را در بر می گیرد و زندگی فردی و اجتماعی او را به مخاطره می اندازند.

۸-احساس بن بست: در فرد مبتلا به وسوس گاهی این احساس پدید می آید که در حل مساله و دشواری در بن بست بوده و قادر به رفع و کنترل آن نیست او برای نجات از این بن بست خود را به امری سرگرم کرده و بطور مکرر آن را انجام میدهد. حرکات بیهوده، تلاش های مکرر و یکنواخت، شستن بی حاصل دست و لباس او در مواردی مربوط به همین امر است.

۹-عنا در لجاجت: گاهی بیمار برای کاهش اضطراب و ناراحتی خود رفتار پیچیده ای را از خود بروز می دهد که توأم با عناد و پرخاشگری است و در مواردی ممکن است با خود آزاری همراه باشد. او در این رفتار و پرخاشگری لجاجت و اصرار فوق العاده ای دارد. حتی در خودآزاری چنان است که گویی اگر بر خود صدمه و لطمہ ای وارد نسازد و خود را تنبیه ننماید دلش قرار و آرام نخواهد گرفت و یا از خود راضی نخواهد شد.

۱۰-علایم دیگر: مثل سرگرمی بی فایده مثل سرگرمی به شمارش موزاییک های حیاط، بررسی اینکه آیا آجرها روی نظم دقیقی چیده شده اند یا مثلاً آن دو آجر دو سانتیمتر نا میزانی دارند، منظم کردن مداوم بیقه خود و

دائماً بدان توجه کردن، لیسیدن لبها و سبیل‌ها و یا دستکاری موهای خود و دکمه‌های لباس، بالا انداختن شانه و مراقبت در این امر که چهره و قیافه اش منظم باشد، حفظ و نگهداری شدید یک شی و مراقبت فوق العاده آن از دستبرد و خوردن و یا وارد آمدن صدمه به آن، بستن درب اطاق از داخل به علت عدم اطمینان و دائماً مراقب در بودن، اشتغال به این فکر که نکند مثلاً فرزندش در مدرسه صدمه ببیند، در مواردی وسواس به صورت خود را در معرض تماشا گذاردن، دله دزدی، بیقراری، بهانه گیری، بد خوابی، بی اشتها بی میشود.

«انواع وسواس»

۱- وسواس فکری: افکار و تصاویر ذهنی که خارج از کنترل هستند و فرد را تحت تاثیر قرار داده موجب ناراحتی او می‌شوند مانند نگرانی دائم از وقوع یک حادثه یا ترس از آلوده شدن به میکروب و عفونت و بیماری.

موضوع وسواس فکری، فکر و اندیشه‌ای است که بیمار را در برگرفته و آتشی از وسوسه‌های نگران کننده و اضطراب آور در درونش برپا می‌سازد. اندیشه‌ها در مواردی ممکن است وحشت انگیز باشند و بیمار را جداً نگران کنند.

صورت‌های وسواس فکری عبارتند از: اندیشه درباره بدن: بخشی مهم از اشتغالات ذهنی و فکری بیمار متوجه بدن او است و یا یکی از جهازات بدن

بیمار دائماً به پزشک مراجعه میکند و در صدد بدست اوردن دارویی جدید برای سلامت بدن است.

رفتار حال یا گذشته: مثلاً در این رابطه می‌اندیشد که چرا در گذشته چنین و چنان کرده؟ آیا حق داشته است فلان کار را انجام دهد یا نه؟ و آیا امروز که مرتکب فلان عملی می‌شود آیا درست می‌اندیشد یا نه؟ تصمیمات او رواست یا نارواست؟

در رابطه با اعتقادات: زمانی فکر و سواسی زمینه را برای تضاد‌ها و مغایرت‌های اعتقادی فراهم می‌سازد. مشکلی در زمینه حیات و ممات، خیر و شر وجود خدا یا عدم آن، پذیرش یا طرد مذهب ذهن او را به خود مشغول می‌کند.

اندیشه افراطی: زمانی و سواس در مورد امری آن هم به صورت افراط و قبول یا رد افراطی است با اینکه بیمار خلاف آن را در نظر دارد بصورتی است که گویی اندیشه مزاحمی بر او مسلط است که او ناگزیر به دفاع از یک اندیشه غلط می‌باشد.

۲- و سواس عملی: اعمالی اجباری هستند که بیمار بارها و بر طبق نظم خاصی برای از بین بردن افکار و سواسی خود انجام میدهد این کارها نه تنها جنبه منطقی ندارند بلکه کاملاً بیهوده به نظر میرسند مانند وارسی و یا شستشوی بیش از حد، شمارش بیش از حد دقت بی اندازه و ذخیره سازی یا

انبار نمودن و بطور کلی وسواس عملی مثل ترمذی فرد را از انجام کارها باز می دارد.

اگر وسواس فکری و عملی تواماً ظاهر شوند در آن صورت دشواری برای بیمار و اطرافیان سنگین است و کردار بی معنی و غیر موجه او فعالیت عادی و زندگی روانی شخص را به مخاطره می اندازد و به ویژه در این رابطه که تضاد میان انگیزه ها و عواطف پدید می آید مثل مهر، خشونت، پرخاشگری و تسليیم و ... جلوه های وسواس عملی عبارتند از: شستشوی مکرر، رفتار منحرفانه، دقت وسوسی، شمردن، راه رفتن اجباری.

۳- وسواس ترس: صورت های ترس وسوسی عبارتند از: ترس از آلودگی، ترس از مرگ، ترس از دفع، ترس از محیط محدود، ترس از امری خلاف اخلاق، ترس از تحقق آرزوها، ترس از کثافت و آلودگی و ترس های دیگر.

۴- وسواس الزام: در این نوع وسواس نمی تواند خود را از انجام عمل و یا فکری بیرون آورد و در صورت رها بودن از آن فکر و خودداری از آن عامل موجبات تنش در او پدید خواهد آمد.

وسواس تقارن چیست؟

بیمارانی که در ک عدم نظم و هماهنگی در محیط باعث ناراحتی، باعث ناراحتی آنها می شود و ناراحتی خود را از طریق مرتب کردن مجدد اشیاء تخفیف می دهند، نه از خود این اشیاء می ترسند و نه انتظار دارند که عدم

نتقارن مزبور، فاجعه‌ای به دنبال داشته باشد. بلکه ناراحتی آنها به خاطر این برداشت یا نظر خودشان است که بعضی از انواع ترتیب یا قرار گرفتن حرکات خارجی «نا مناسب» است.

عوامل اثر گذار در شکل گیری وسوسات نتقارن

۱- نقصان شدید پردازش اطلاعات صحیح ۲- وجود زمینه‌های هراس در فرد ۳- درگیری با احساس گناه شدید و سعی در جبران آن ۴- داشتن خود رشد نیافته یا درگیر تعارضات شدید ۵- وجود خلاصهای بزرگ درونی که زاینده ترسها و اضطراب‌ها در فرد هستند.

چرا به فرد وسوسی به دید یک فرد روانی می‌نگرند؟

به دلیل اینکه فرد وسوسی رفتارهای عجیب و قریب یا (Bizar-B) دارد. به همین دلیل، وسوسی‌هایی که زرنگ هستند، بسیاری از اعمال اجباری خود را پنهان می‌کنند.

توصیف و میزان رواج: اطلاعات موجود نشان میدهد که کمتر از ۲ درصد افرادی که در درمانگاه‌ها بستری هستند، به این اختلال دچارند. با این حال، شمار وسیعتری هستند که به برخی عوارض یا اختلال مبتلاشند (آدامر Adams، ۱۹۷۳، جود Judd ۱۹۶۵) در یک بررسی تازه که از ۸۰۶۳۷ کودک در مدرسه روان پزشکی عصبی (UCLA)^۶ صورت گرفت نشان داده شد که در بین سالهای

۱۹۵۹ تا ۱۹۷۵ تنها در ۵۰ نفر نشانه قابل توجهی از این اختلال دیده شده است (هالینگرورت Hollingsworth Tanguay، گراس من Grossman، پابست Pabst، ۱۹۸۰) ^۷ از میان این افراد در حقیقت تنها ۱۸ نفر با معیارهای دقیقی که از جانب خود پیشنهاد شده بود همخوانی داشتند (۱۹۶۵) سن متولد شروع این اختلال در این کودکان ۶/۹ سالگی بود. بیشتر دست اندر کاران بر این باورند که پسران و دختران به یک نسبت به این اختلال دچار میشوند، هر چند که ۱۴ مورد از ۱۷ نفری که هالینگرورت و همکارانش (۱۹۸۰) شناسایی کردند، پسر بودند.

چند تن از متخصصان (کسلر ۱۹۶۶) اشاره میکنند که ویژگی های این اختلال به شکلی جدی در شماری از مبتلایان به سایر اختلال ها، از جمله شبیزوفرنی، وجود دارد. برای مثال از بیست و نه کودکی که به عوارض اختلال وسوسات-اجبار دچار بودند وجود (۱۹۶۵) آنان را مبتلا به این اختلال ندانست، بیست و پنج نفرشان مبتلا به شبیزوفرنی تشخیص داده شدند. به نظر می آید که درباره رواج این اختلال در کل جامعه، اطلاعاتی در دست نباشد.

رفتاری که با ویژگی های اختلال وسوسات-اجبار توأم باشد، در مرحله های مختلف رشد پهنگام یافت میشود. تغذیه و عادت های کودک خردسال در هنگام خواب مثال هایی از این نمونه اند. به هم خوردن این امور جاری و

معمول، اغلب موجب پریشانی می‌شود. در برخی اوقات نیز دیده شده است که کودک خردسال تمایل به تکرار بازی دارد و به شدت علاقمند است که بازی یکنواخت انجام شود. پنجاهمین اسپاک (Benjamin Spak ۱۹۷۴) در کتاب پر خواننده خود برای والدین می‌نویسد: اجبار در حالت خفیف، مانند راه رفتن از درزهای پیاده رو، یا دست زدن به میله‌های پرچین به شکل سه در میان، در کودکان ۸، ۹، ۱۰ ساله امری عادی است. چنین رفتارهایی که معمولاً در گروه کودکان هم سن کودک نیز رایج است، احتمالاً در بهترین شکل خود نوعی بازی به حساب می‌آید. اما زمانی که همین کارها بر زندگی کودک تسلط می‌یابند و در عملکرد بہنچار وی اخلال می‌کنند، جای نگرانی دارد.

«علت‌ها»

عملکرد دو ساختار مغز: تحقیقات اخیر حاکی از آن است که وسوس فکری-عملی مشکلاتی در ارتباط بین بخش جلویی مغز (قشر حلقه ای) و ساختارهای عمیق تر آن (عقده‌های پایه) را شامل می‌شود. گمان می‌رود اندک بودن میزان سروتونین شیمیایی پیام رسان در این امر مقصراً باشد.

هورمون‌ها: وسوس فکر عملی می‌تواند در زمان بلوغ جنسی بدتر شود و در زنان اغلب علایم آن با چرخه قاعده‌گی همراه است و هورمون-درمانی در درمان آن موثر است.

تاثیر والدین: این افراد ترسو و ضعیف‌اند و از خانواده‌ای می‌آینند که بیش از حد کنترل شده‌اند و در آن احساسات و عواطف بر زبان نمی‌آید و نتیجه تربیت ضعیف است و به احتمال زیاد نتیجه تقلید افراد از راهکارهای سازگاری و دیدنی خود است.

عوامل آشکار ساز، در برخی موارد مشروع این بیماری با وقایع مهم دوران زندگی، فشارها و آسیب‌ها همراه است بروز این بیماری به اضطراب و عصبانیت نهفته افراد مرتبط شده و گمان می‌رود که می‌توان به نوع نتیجه برخورد با چنین احساساتی و کنترل این احساسات در فرد باشد.

«روان رنجوری وسوسه فکری و عملی»

روان رنجوری وسوسه فکری-عملی (OCD) اغلب با دیگر اختلال‌های مربوط به اضطراب در یک گروه قرار می‌گیرد چرا که اضطراب و ناراحتی یک مولفه اصلی آن محسوب می‌شود.

«وسوسه ارشی است یا اکتسابی»

وسوسه هم ارشی است و هم اکتسابی^۱ مطالعات روی دو قلوهای یک تخمکی و دو تخمکی نشان میدهد که ۳۵٪ بستگان درجه اول بیماران مبتلا به اختلال وسوسه-اجبار، دچار این اختلال هستند. تحقیقات نشان میدهد که طبق نظریه یادگیری، افراد رفتارهای وسوسی را از طریق مشاهده الگویی قابل قبول باد گرفته و به اجرا می‌گذارند. طبق نظریه یادگیری فکرهای وسوسی، محرك‌های شرطی هستند.

ویژگی‌های اختلال شخصیت افراد وسوسی:

۱- معمولاً توانایی بیان عواطف گرم و لطیف را ندارند. ۲- به احساسات دیگران توجه نمی‌کنند و برای آنچه خود قبول دارند اصرار می‌ورزنند. ۳- در انجام کار و متمرثمر بودن تمرکز افراطی دارند. ۴- سخت کوش هستند ولی به علت توجه زیاد به جزئیات، قادر نبیستند به اصل مسائل بپردازنند. ۵- به علت ترس از اشتباه کردن دچار تردید در تصمیم‌گیری هستند و احساس

بلا تکلیفی میکنند ۶- معمولاً کارها را نا تمام می گذارند ۶- اغلب افراد خشک به نظر می رسند ۷- چون به شیوه ای از پیش تعیین شده بارها رفتاری را تکرار میکنند، عده ای آنها را ماشین های زنده تصور کرده اند و سواس در چه کسانی بروز می کند؟

الف) در رابطه با سن: تجارت حیات عادی افراد نشان میدهد که وسوسات همگام با بلوغ و در غلیان شهوت در افراد پا گرفته و تدریجاً رشد میکند اگر در آن ایام شرایط برای درمان مساعد باشد بهبودهای نسبی و دوره ای پدید می آید و گرنه بیماری سیر مداوم و رو به رشد خود را خواهد داشت تا جایی که خود بیمار به ستوده می آید.

ب) در رابطه با هوش: بررسی های علمی نشان داده اند که وضع هوشی آنها در سطحی متوسط و حتی بالاتر از حد متوسط است. وسوساتی هایی که دارای هوش اندک و یا درجه ضعیف باشند بسیار کمتر بر این اساس رفتار آنها نباید حمل بر کم هوشی شان شود.

ج) در رابطه با شخصیت و محیط: تجارت نشان داده اند که در زندگی شخصی حساس تر هستند و در بین کودکانی که والدین شان محکومشان می کنند بیشتر دیده میشود. پاره ای از مطالعات نشان داده اند که شخصیت والدین و حتی صفات ژنتیکی روابط همگن خوبی و محیطی در این امور موثرند به همین نظر وسوسات در بین دوقلوهای یکسان بیشتر دیده میشود تا در

دیگران، اگر چه ریشه اساسی و کلی کاملاً مشهود نیست. وسوسات بر خلاف بیماری هیبتی است که اغلب در جوامع عقب نگه داشته دیده میشود در جوامع به ظاهر متمندن و پیشرفتی و حتی بین افراد هوشمند به میزان قابل توجهی دیده میشود.

«حالات افراد وسوسی»

۱- حالت ترس: افراد وسوسی دچار ترسند و ترسها برای شان عمیق و ریشه دار است. ترسها پر دامنه و متنوع است، گاهی به صورت خوبی و یا ترسهای به هنگام است و زمانی به صورت هراس از نجس شدن و آلوده شدن. گاهی ترس از این دارد که نکند در حضور جمعی حرف های رکیک بزنند، زمانی ترس از آنکه عکسی از فرد محبوب را به زمین بزنند و یا شبیشه آن را بشکند از نظر علمی می گویند فرد وسوسی از طریق ترس حفاظت و حمایت میشود.

۲- حالت اضطرار: اینان در وضع و موقعیتی هستند که خود را به انجام عملی ناگزیر می بینند و این اضطرار در آنان کاملاً به چشم می خورد. در عین وحشت از این امر که نکند روزی زمام اختیار علمی از دستنش بروند خود را مجبور می بینند.

۳- احساس فشار: وضع بیمار وسوسی به گونه ای است که احساس فشاری در درون خود دارد و جبراً به سوی اعمالی کشانده میشود که گاهی بر خلاف شخصیت است و بدون هیچ اراده و اختیاری تن به انجام عمل می دهند. با

تکرار عملی حتی ناپسند سعی دارد موجبات آرامش خود را فراهم آورد و یا از فشارهای روانی خود بکاهد. مثلاً تحت تاثیر وسوسه هایی شروع میشود و به بدگویی و خوار شمردن دیگران و یا اهانت کردن به مقدسات مذهبی و متدينین ها با اینکه خود فردی مذهبی است به نشان دادن حالت فشار می پردازد. توان تصمیم گیری او به میزانی اندک است که حتی در عین نارضایی باید به کاری تن در دهد. وقتی فردی نا آگاه و بی اطلاع از اوضاع او را بینند گمان میکند فکر و اندیشه های جدید بر او مسلط شده و چنان به بند کش کشیده که حتی نمی گذارد او از قالب خود بیرون رود.

۴- زمزمه با خود: با خود سخن می گویند و حتی ادای حرف زدن را در می آورند. دست و سرش را تکان میدهد قیافه ای جدی و یا شوخیانه به خود می گیرد. ابروهایش را در هم می کند. ظاهراً به نظر میرسد که برای سرگرم داشتن خود و دوری از احساساتی زجر دهنده می کوشد با خود حرف بزنند. با این وسیله می خواهد خود را آرامش و سکون ببخشد و یا مساله ای را از یاد ببرد.

۵- یکدندگی: در بسیاری از وسوساتی ها حالت یکدندگی به چشم می خورد. زمانی ممکن است بخاطر ملاحظاتی رفتار وسوساتی خود را نشان ندهند و یا به شما چنان بنمایانند که استندلال شما را پذیرفته و ترک میکنند و راه و روش خود را گفته اند اما در تنها یی و در خفاهمان راه را دنبال میکنند و این امر نشان میدهد که در راه و روش آنها تعدیلی نیست در عقاید خود لجوج مصروفند و یا به اصطلاح عامیانه خشک و یک دنده‌اند.

۵- حساسیت: در حالات و رفتار آنها حساسیت کاملاً به چشم می خورد. آنان درباره همه امور حساسند. حتی در مورد زخم بدن، زشتی چهره، نقص و نارسایی لهجه، رفتار آداب خلاف معمول و ... به خاطر این حساسیت افراطی در مواردی ممکن است حتی از دوستان بسیار صمیمی خود ببرند و یا رابطه خود را راحتی با فرزندان و افراد بسیار محبوب قطع کنند. به علت حساسیت‌ها گاهی تن به مراقبتی افراطی نسبت به یک مسئله میدهند آن چنان که حتی ممکن است کارشان به ایجاد زحمت کشانده شود یا بر ناراحتی عصبی او بیفزاید.

۶- دلواپسی سخت: او در مواردی دلواپسی کشنده‌ای دارد سعی دارد به اطمینان و آرامشی برسد و چنانچه قطعیت و اطمینانی در امری نشود مشوش می شود. نگاه مکرر به ساعت خود، دست بردن دائم به یقه و لباس خویش جلوه‌ای از این حالت است. اگر از فرد وسوسی کاری خواسته شود که سریعاً انجام دهد مضطرب و نگران میشود و با سرگرم شدن به آن اضطراب تسکین حاصل می کند. او با اینکه چنین حالات را مزاحم خود می یابد نمی تواند از آن دست بردارد، آن چنان که گویی فردی وحشت آفرین، شاهد حالات و رفتار اوست و از او می خواهد به شبیه ای خاص عمل کند.

۷- تحمل وسوسی: بیماران وسوسی به ظاهر افرادی بسیار متتحمل اند از آن بابت که شستشوها مکرر دارند، عملی را با دقیق و ظرافت انجام میدهند ولی این تحمل آنها از آن نوعی نیست که در اخلاق از آن به نیکی یاد

شود، بلکه نوعی تحمل است که او جز آن چاره‌ای در خود نمی‌بیند و زجر می‌کشد و ناگزیر از تحمل آن است.

در عین حال مواردی وجود دارند که آنان نمی‌توانند نسبت به آنها با تحمل باشد از جمله در مورد مسائل ابهام آمیز و دو پهلو، کارهای ناتمام، امور بی‌کنترل، ملاحظه سرسری مسائل عدم تحمل شان در مواردی جنون آمیز می‌شود مثل تماشای صحنه‌ای وسوسه انگیز و رفتاری به نظر آلوده و توام با نجاست که در آن صورت جداً از خود بی‌خود می‌شوند. در چنین صورت افکار و اعمال الشان چنان غیر طبیعی می‌شود که تصویر بیماری اسکیزوفرنی را که نوعی جنون است در ذهن زنده می‌سازد.

اخلاق رفتار: ۱- قالبی شدن رفتار به گونه‌ای که انجام هر امری از آغاز تا فرجام برای بیمار قابل پیش بینی است و او نمی‌تواند از آن تخطی نماید. ۲- توجه به نظم و ترتیب فوق العاده ای که برای فرد صورت مرضی دارد زیرا فایده ای بر آن نظم و ترتیب و صورت عقلایی ندارد ۳- توجهی افراطی به پاکیزگی و نظافت به گونه‌ای که رعایت آن زحمت افزا و به صورت امری الزامی می‌شود اگرچه نفعی از آن حاصل نمی‌شود ۴- لجاجت و خودسری و یک دندگی ۵- باریک بینی و حساسیت و ظرافت که البته جنبه مرضی دارد ولی در مواردی می‌تواند عامل رشد و کمال باشد و به کشفیات و اختراعاتی هم منجر شود.

جنبه های اخلاقی بیمار: ۱- جنبه تعرضی: آنها برای پاک و سالم بودن خود و یا در دنیای فکر و اندیشه خود غوطه ور مانده و بدان خاطر سکونت و آرامشی بیابند جنبه و شیوه طرد و رد را پذیرا می شوند و می کوشند دیگران را از خود دور و یا خود را از دیگران دور داشته باشند. ۲- سختگیری: بیماران وسوسی افرادی سخت گیر و خشک و خرد گیر هستند. در جنبه دفاعی رفتار خود حالت تغییر ناپذیری دارند. اصرار دارند که کاری خاص با سرعت و نظم و دقتش خاص به پیش رود آن چنان که مسائل برای شان به گونه ای قابل پیشگویی باشد. گرایش به سخت گیری در بسیاری از کودکان از حدود ۱۰- ۸ سالگی به قدری شدید میشود که به صورت عصبی درمی آید و همچون عادتی ناراحت کننده آنها را زجر میدهد. افرادی بیش از حد وجودانی، دقیق حسابگر و فاضل مآب هستند ۳- اشکال تراشی و عیب جویی: اگر ازدواج کنند همسران خود را به گونه های مختلف آزار میدهند ۴- رفتار اجباری بیهوده: رفتار اجباری در افراد عادی هم دیده میشود ولی امری جزئی و قابل تحمل است مثل مرتب کردن مداوم یقه، سر و سامان دادن به موی سر و صورت، مراقبتی افراطی از اتوی شلوار، رفتار اجباری گاهی شدید میشود. ۵- نظم و ترتیب: فرد وسوسی ادم منظم است و این نظم در قول و فعل او کاملاً هویداست و از دید اخلاقی نقطه مثبت است. نظمش اغلب درباره امور و مسائلی است که ریشه و ارزشی اساسی ندارد. مثلاً سعی دارد مدادها را منظم و به ترتیب قد کند ۶- دقت افراطی: بیماران وسوسی افرادی دقیق هستند و

این دقّت در مواردی بسیار نقطه کمالی برای آنهاست. به خاطر دقّت به پیشرفت هایی هم میرسند و این کمال نیست چون کمال بهنگام زمانی است که دقّت درباره ای اموری مصروف شود که ارزش دقّت کردن را داشته باشد نه درباره مسائل پوچ و بی ارزش. ۷- صرفه جویی توأم با خست: نفس صرفه جویی امری معقول و مورد پسند است ولی اگر همین امر به صورت رفتار خسیسانه درآید در خور ملامت و تقبیح بسیار است. آنها جلوگیری از اسراف و زیاده روی را به خست و لئامت می کشانند و حق مصرف بالاتر از حد متعارف را نوعی بی نظم بودن، بی بند و باری می دانند. ۸- کنترل ها: افراد وسوسی متوجه این امر هستند که دو چیز را شدیداً مورد کنترل قرار دهند: یکی خود و آن دیگری محیط را. او می خواهد خود را کنترل کند تا خطایی از او سر نزند و سبب درگیری با دیگران، صدمه زدن به عزیزان، اهانت به مقدسات و در کل رسوایی و آلودگی نشود او می خواهد محیط را کنترل کند تا بر اساس خواست و نظر او سر و سامان یابد و امور به همان گونه ای به پیش برود که او به آنها چشم و نظر دارد.

«وسوس در چه کسانی دیده میشود؟»

الف- در رابطه با سن: وسوس در همه سنین به چشم می خورد ولی در برخی سنین بیشتر و دارای ویژگی هایی است که به شرح زیر است:

در سنین کودکی:

عارضه وسوسات در سنین ۲ سالگی هم دیده شده است. ولی والدین و مربیان کمتر متوجه آن شده و یا کمتر عادت کرده اند که آنها را به نزد روان پزشک ببرند. و یا در سنین شش هم این بیمار در برخی از کودکان وجود دارد ولی آمار آن بسیار پایین است. در کودکان بزرگتر بیشتر به چشم می خورد بخصوص در کودکان سنین ۷-۹ سالگی بیشتر است. هر چه سن بالاتر میروند کودک به مرحله نوجوانی و بلوغ نزدیکتر می شود. این بیماری آشکارتر می شود با این تفاوت که در سنین خردسالی اعمال و رفتار وسوسی به صورت بازی و تظاهرات کودکان است، آشکار و عیان میشود.

در سنین نوجوانی:

علائم اختلالات وسوسی در مرحله سنی قبل از ۱۵ خود را نشان می دهد. در سنین ۹-۱۲ سالگی به میزان زیاد منتظر ظهور این بیماری در کودکان بیمار می باشیم ولی از مرز سنی ۱۳ به دلایلی که ریشه‌های عمیق در جان و روان آدمی دارند این اختلال به وفور ملاحظه می شود بخصوص وسوسات فکری و عملی در این سنین بیشتر می شود. آن چنان که میل دارند کارها را به موقع انجام دهند و یا در طهارت و نظافت زیاد به خود برسند. در چنین سنی توجه به معیارهای اخلاقی دارند و در نتیجه فکر می کنند که انگیزه‌های نامناسب در زندگی شان وجود دارد و برای حفظ سلامت و رشد خود باید تن به چنین حالتنی دهند و وضع و حالت چنین افرادی در خانه و مدرسه مشهود می شود.

سنین جوانی و بعد

۶۰-۵۰ درصد حالات وسوسی در سنین ۱۵-۲۰ سالگی ظاهر می‌شود و تدریجاً بر دامنه آن افزوده می‌شود. اوج آن در سنین تا ۲۵ سالگی است و پس از آن سنین رکود یکی پس از دیگری طی می‌شود تا در سنین ۳۵ سالگی که کمتر به چشم می‌خورد.

مراحل شدت و ضعف

ریشه‌های این بیماری را به دوران کودکی مربوط میدانند. از مرحله نوجوانی چهره مبهمش در خانواده پیدا شود و در بلوغ کاملاً آشکار و عیان می‌شود. در سنین حدود ۲۵-۱۸ به اوج کمال میرسد و حتی ممکن است بسیار حاد باشد آنچنان که موجب زحمت و درد سر خود فرد و یا اطرافیان و خسته و ذله شان کند.

تجارت حیات عادی افراد نشان میدهدن وسوسات همگام با بلوغ و در غلیان شهوت در افراد پایه گرفته و تدریجیاً رشد می‌کند.

اگر در ایام شرایط برای درمان مساعد باشد بهبودهای نسبی و دوره ای پدید می‌آید و گر نه بیماری سیر مداوم و رو به رشد خود را خواهد داشت تا جایی که خود بیمار به سنته می‌آید.

ب- در رابطه با جنس
وسوسات در هر دو جنس زن و مرد دیده می‌شود ولی بررسی ها نشان میدهدن که آمار آن در زنها و دختران به مراتب زیادتر از مردان است.

در رابطه با وسوسات بدن دختران را می‌بینیم که در بین نوجوانی و بلوغ بر پسران پیش می‌گیرند و این امر در حین شکوفائی بلوغ جنسی کاملاً آشکارا و شکوفا است.

در بررسی های علمی حالات و صفات وسوسات در زن و مرد یکسان و یک اندازه نشان داده میشوند ولی این که در مردان آن را کمتر می بایبیم بدان خاطر است که اولاً کار مردان به گونه ای است که در خارج از محیط خانه، در محل کارخانه و کارگاه و یا اداره اند و سواشان نمود پیدا نمی کند. ثانیاً نوع کارشان با طهارت و نجاست و امور وسوسه انگیز کمتر در ارتباط است و ثالثاً آنها در اجتماع و با جمعی بیشتر سر و کار دارند که این خود عامل تخفیف دهنده و حتی درمان کننده است بر خلاف زنان که اغلب با خانه و تنها یی و یا معاشرت محدود انس است. همچنین دوران آبستنی دارند که خود از نظر فکری برای شان وسوسه آفرین است بویژه که حساسیت ها و رقت عاطفی بر این امر دامن می زند.

ج - در رابطه با هوش:

درست است که رفتار وسوسی ها خطا کارند و بظاهر نشان بلاهت و کم خردی است ولی این امر دلیل بر این نیست که آنها در زمینه هوشی از دیگران پایین تر باشند و یا نمره هوشی شان از حد متعارف پایین تر باشد. بررسی های علمی نشان داده اند که وضع هوشی آنها در سطحی متوسط و حتی بالاتر از حد متوسط است. وسوسی هایی که دارای هوش اندک و یا درجه ضعیف باشد بسیار کمند بر این اساس رفتار آنها نباید حمل بر کمبود هوشی شان شود همان گونه که نابغه ای ممکن است بیمار شود اینان هم بیمار میشوند و گفتیم که وسوس خود نوعی بیماری است. فقط یک نکته درباره هوش این

بیماران قابل ذکر است و آن اینکه هوش نظری شان نسبتاً بالاتر از هوش عملی است و تجربه آن را ثابت کرده است.

د- در رابطه با اعتقاد

در این زمینه به دو گروه بیمار برمی خوریم: ۱- بیمارانی که به علت ضعف در عقیده و ایمان و یا اعتراض از مذهب به این بیماری دچار شده اند و امر خدا را کوچک شمرده اند که در این تبیی از افراد وسوس فکری زیادتر است. چون به جایی وصل نیستند. نمی توانند شک و تردید خود را سر و سامان بخشنند. ۲- بیمارانی که به علت علاقمندی افراطی به مذهب و آمیخته بودن این علاقه با جهل و هم دچار این بیماری میشوند. چنین افرادی هم به وسوس فکری وهم به وسوس عملی و این قسمت اخیر در آنان زیادتر است. اگر وسوس رانوعی وسوسه و بدان گونه که مفسرین اشاره کرده اند آن را نوعی حدیث نفس و یا حدیث با نفس بدانیم در می بابیم که ناشی از عدم اطمینان در افراد است و نشان میدهد که آدمی در خود اعتمادی را احساس نخواهد کرد. چون منشاء اعتماد خدا و ناشی از شناخت علمی و قطعی اوست پس باید تا حدود زیادی به این فکر توجه کرد که این امر به زمینه های اعتقادی بیمار برمی خورد و این نکته خود راهنمایی مهم برای بیماران و درمانگران در طریق پیشگیری و درمان است.

ه- در رابطه با شخصیت و محیط

تحقیقات روانکاوی و پژوهشکان نشان داده است که آنها شخصیت ویژه ای از انواع پسیکاستتنیک و یا اسکیزوئید دارند و این گونه شخصیت زمینه را برای بیماری مناسب می سازد. شخصیت والدین و حتی صفات ژنتیک هم

موثرند. این امر حتی در برگیرنده افراد و اشخاص از نظر جوامع خواهند بود. وسواس بر خلاف بیماری هیسترنی است که اغلب در جوامع عقب نگه داشته شده دیده میشود، در جوامع به ظاهر متمند و پیشرفتنه و حتی در بین افراد هوشمند هم به میزانی قابل توجه دیده میشود.

«شروع بیماری»

واقعه ای باید این بیماری را به ظهر برساند گاهی به صورت یک عقده جنسی، زمانی یک آبستنی «گاهی کار و تلاش مخصوص» در مواردی مرگ عزیزان. وسواس با اندیشه ای در ذهن آغاز میشود که انسان نمی تواند آن را از ذهن خود بیرون کند و یا توان اراده اش به میزانی نیست که بتواند بر آن غلبه کند و یا خود را از شر آن نجات دهد.

«ضرورت های درمان»

۱- ضرورت فردی: در جنبه فردی باید بگوییم که او انسانی است و دارای حق آرامش و حیات. برای او همچون دیگر افراد لازم است از امنیت خاطر و فراغی برخوردار باشد تا بتواند به سازندگی و فراغ دست یابد و بهره خویش را از زندگی دریابد و سوسه ها برای فرد خطرناکند از آن بابت که ادراک و شعور آدمی را تحت الشعاع قرار داده و او را از درک حقایق محروم میسازد. فکر و ذهن بیمار مسموم شده و بیمار می خواهد خود را از آن رها سازد ولی موفق نمیشود و این وظیفه درمانگران و مسئولان است که به کمک آنها بشتانبند. عدم توجه

به وضع بیمار ممکن است در مواردی زندگی او را به وحامت بکشاند آنچنان که تمنای مرگ نماید.

۲-ضرورت اجتماعی: خویشان، بستگان و مخصوصاً اعضای خانواده بیمار از رفتار نا متعادل و نابهنجار او شدیداً در عذابند. زندگی زن و شوهر وسوسی بخاطر این بیماری کاملاً تیره است و به اصطلاح روزگار خوشی ندارند. احساس بدبینی، عدم اطمینان، خصومت ها، وسوسه های آزار دهنده و اذیت کردن خود بلایی دیگر و سبب بدبختی ها و تاثیرات منفی اجتماعی بیشتر است که در جمع سبب میشود در زندگی او با دیگران به مخاطره عظیم افتند. عدم پیشگیری و یا پیشروی این بیماری سبب میشود که وضع او هر روز از روز بعد وخیم تر شود و بر دشواری هایش افزوده شود.

«خطر عدم درمان»

سخن این است که وسوس در افراد مزمن میشود و از زمان ظهور و پیدایش آن تا معالجه قطعی باید گفت حدود یک چهارم بیماران بیمارشان رو به مزمن شدن می گذارد بويژه در آن گاه که این بیماری در سنین بلوغ ظاهر میشود. آنها باید درمان شوند و به چیزی دست یابند که ارزش جدیدی به آنها بدهد، باید پناهگاهی پدید آید که آنها در گرو آن زندگی را از سرگیرند و مادام که چنین وضعی پدید نیاید همین دشواری و خطر وجود دارد.

بررسی محققان نشان داده اند که ۴۰-۳۰٪ بیماران به خودی خود درمان میشوند و ۵۰-۴۰٪ در اثر مراقبت ها و درمان ها به صورت نسبی بهبود می
یابند و البتته ۱۰-۱۵٪ هم در عین مراقبت و درمان قابل درمان نیستند.^۹

درمان: در مورد نحوه درمان مبتلایان به وسواس-اجبار، گزارش نسبتاً اندکی منتشر شده است. نتایجی که از پیشگیری بررسی ها لینگزورت و همکارانش به دست آمده است، دست کم در مورد روان بینشی^{۱۰} دلگرم کننده نیست.

در این بررسی ۱۰ کودک (از ۱/۵ تا ۱۴ ساله) به طور متوسط به مدت ۶/۵ سال زیر نظر قرار گرفتند. به رغم یک دوره فشرده ۱۷/۷ ماهه روان درمانی بینشی، اکثر آنان همچنان گرفتار وسواس-اجبار بودند و تمامی شان اظهار می داشتند که در زندگی اجتماعی و برقراری ارتباط با همسالانشان مشکلاتی جدی دارند. شیوه های رفتاری مانند حساسیت زدایی نظامدار، و بهره گیری از پی آمدهای منفی، اصولاً در مورد بزرگسالان به کار رفته است، اما هنوز برای استفاده از آنها شواهدی کافی که دال بر تاییدشان باشد در دست نیست. شیوه رفتاری که در مورد درمان رفتار اجبار در بزرگسالان موفق بوده است، پیشگیری از واکنش است (گلدر Gelder، ۱۹۷۹) استانلی (۱۹۸۰) درباره

۳۹-وسواس، دکتر علی قائمی امیری

۱۰-وسواس، دکتر علی قائمی امیری

درمان یک دختر ۸ ساله و خانواده او به طریق پیشگیری از واکنش گزارش

بالینی زیر را عرضه می دارد:

آماندا به خاطر رفتار وسوسی در انجام امور، با پدر بزرگش به درمانگاه مراجعه کرد. سه ماه پیش از مراجعه، والدینش به دلیل اینکه وقت او بیشتر و بیشتر به انجام و تکرار عادتها یش سپری میشد، نگران شدند. برای مثال او صبح ها برای پوشیدن لباس ۲۰ دقیقه وقت صرف می کرد، کاری که برای انجامش در گذشته ۵ دقیقه هم زیاد بود. اولین باری که پدر مادرش به این رفتار او پی بردنده ۶ ماه قبل از آن بود. این عادتها و وسوسات ها در پی نقل مکان خانواده به منزل فعلی به تدریج در کودک ظاهر شده بود منزل، مدرسه، منطقه جغرافیابی، و شغل پدر همگی تغییر کند آماندا او خواهر کوچکترش هر دو توانسته بودند به خوبی و به شکل منطقی اینجا به جایی را بپذیرند و والدینش تصور نمی کردند جابجایی آنها با رفتار فعلی آماندا ارتباطی داشته باشد.

و به شکل منطقی این جابجایی را بپذیرند و والدینش تصور نمی کردند جابجایی آنها با رفتار فعلی آماندا ارتباطی داشته باشد. در عین حال هیچ دلیل قانع کننده ای برای ابتلا به این عوارض پیدا نشد. به خانواده او گفته شد که به آماندا زیاد توجه نکنند، و با او به گونه ای رفتار کنند که گویی دچار فشارهایی وسوسی نیست. پدر و مادر همچنین آموزش دیدند که رفتار جلوگیری از واکنش را در مورد وی شروع کنند. آنان نیز با احتیاط کامل و

بطوری که آماندا به حداقل آشفته‌گی دچار شود از کارهایش جلوگیری میکردند.
پس از دو هفته تمام عوارض رفتار وی از بین رفته بود و بعد از آن هیچ
عارضه‌ای پیدا نشد.

«درمان غیر دارویی وسوس»

روشی که برای درمان غیر ارادی وسوس استفاده میشود (R.E.P) یا Response exposure prevention است که مواجهه بیمار با موردی میباشد که نسبت به آن وسوس دارد (مثل آلودگی) و این که از پاسخ دادن جلوگیری میکند در واقع نوعی حساسیت زدایی است. اهمیت رفتار درمانی برای درمان اختلال وسوس بسیار زیاد است و گاهی معادل ارزش دار و درمانی است. به صورت کلی وسوس وابسته به شرایط محیطی است و قابلیت پیشگیری ندارد. مراجعه به موقع به پزشک و صبر و تحمل اطرافیان بسیار سودمند است. بیشتر درمان های وسوسی مبتنی بر مهار باز جذب سروتونین است.

۱۱

توصیه های اساسی پیشگیری و درمان:

۱) شرایط پر تنش خانوادگی، بیماری وسوس را تشدید میکند، سعی کنیم محیط خانواده را آرام سازیم. ۲-اعضای خانواده از قضاوت انتقاد یا مسخره کردن رفتارهای وسوسی بیمار خودداری کنند ۳-خانواده باید بپذیرد که

وسواس یک بیماری است، با در ک این موضوع بهتر می تواند به بیمار کمک کرد ۴-در بسیاری از موارد نباید منتظر پاسخ های درمانی سریع و آنی بود بلکه باید هر گونه پیشرفتی (حتی اندک) را در درمان موقعیتی بزرگ دانست و آن را تقویت کرد ۵-در برخورد با بیمار از سرزنش های کلامی مانند نکن، نشور، مگر نمی دانی این کار را نباید بکنی، اکیداً پرهیز نماییم زیرا به جای کمک کردن موجب تشدید بیماری می شویم ۶- از مراقبت بیش از حد فرد مبتلا خودداری کنیم، اغلب بهتر است کاری با او نداشته باشیم ۷- سعی کنیم اعتماد به نفس بیمار را تقویت کنیم ۸-وسواس یک بیماری اضطرابی است با پذیرش بی قید و شرط و همدلی بیمار در تقلیل بیماری اضطراب او بکوشیم ۹-همکار و همیار باشیم تا زودتر به نتیجه برسیم، حمایت یکی از اعضای خانواده و یا یک دوست خوب می تواند روند درمانی را سرعت بخشد ۱۰- رفتار درمانی نیازمند شکبیابی، بردباری و ... است پس در بالا بردن پایداری، دانش و بردباری خرد بیمار تلاش کنیم ۱۱-ثبت و پایداری خود را در کمک به بیمار حفظ کنیم ۱۲-در روزهایی که بیمار آرامش دارد او را دلگرم و تشویق کنیم تا بتواند راه مثبت مبارزه با افکار ناخوشایند را تا انتهای ادامه دهد.

دارو درمانی برای اختلال وسواس - اجبار امروزه اگر برای رفع نشانه های خود به یک درمانگاه وسواس - اجبار مراجعه کنید، به احتمال قوی درمانگر شما هم رفتار درمانی و هم داروهای ضد

افسردگی را پیشنهاد خواهد کرد. علت این است که وقتی برای اولین بار در دهه‌های ۱۹۶۰ و ۱۹۷۰ رفتار درمانی برای درمان وسواس - اجبار ابداع شد، اثر بخشی سایر روش‌های درمانی در تخفیف نشانه‌های این بیماری مزمن به اثبات نرسیده بود. داروهای بسیاری برای درمان وسواس - اجبار مورد آزمایش قرار گرفته بودند، ولی هیچ کدام تأثیری پایدار نداشتند. با وجود این، در طول دهه ۱۹۸۰، در پی این برآورد که ۲ تا ۳ درصد چمیعت ممکن است در مقاطعی از عمر خود از وسواس - اجبار در رنج باشند. مطالعات تجربی بسیاری درباره داروهای ضد افسردگی اثر بخش‌تر نظیر کلومی پرامین^{۱۲} و (آنافرانیل)^{۱۳} فلوکستین^{۱۴} (پروراک) صورت گرفته است.

در مقایسه با رفتار درمانی، داروهای فوق فواید و مضراتی را نشان داده‌اند. از جنبه مثبت، در مقایسه با رفتار درمانی که تلاش زیادی را می‌طلبد، مصرف دارو، سهل‌تر است. جنبه منفی این داروها، همانند سایر داروها، عوارض جانبی آنهاست. اگر چه معمولاً این داروها ملایم و قابل تحمیل هستند. اما بیماران گاه به اثرات جانبی ناخواسته‌ای دچار می‌شوند که مجبور می‌شدند مصرف آنها را متوقف کنند. از سوی دیگر، در بسیاری از بیماران با قطع مصرف این داروها، علایم بیماری به سرعت، باز می‌گردند.

^{۱۲} Clomipramine

^{۱۳} Anafranil

^{۱۴} Fluoxetine

منابع و مأخذ:

- قائمی امیری، علی، وسوس، امیری ،۱۳۷۰.
- قائمی امیری ، علی. تربیت و بازسازی کودکان ، امیری ،۱۳۵۸.
- اسلامی نسب، علی ، شفای وسوس، شفا، ۱۳۸۳.
- بائز، لی ، غلبه بر وسوس، ترجمه مسعود محمدی،رشد، ۱۳۸۲.
- هارولد کاپلان و بنیامین سادوک، چکیده روانپژوهشی بالینی، نصرت ... پورافکاری، سوم پاییز ۱۳۷۷، تهران ، آزاده .
- حیدری نراقی، علی محمد، وسوس شناخت و راههای درمان، میثم تمار .۱۳۸۸،

موضوع:

هزینه های آموزش الگوهای مدل های برنامه ریزی آموزشی

انواع مدل های برنامه ریزی آموزشی

استاد راهنما:

سرکار خانم دکتر امینه احمدی

گردآورنده:

بدرالملوک پرادران

مقدمه:

برنامه ریز آموزشی باید مطلع از هزینه های آموزشی (سرمایه ای و جاری) الگوهای مدل های برنامه ریزی آموزشی باشد.

توجه برنامه ریز آموزشی به مجموع مخارج (هزینه های سرمایه ای و جاری) که کنترل آن سهل هم نیست ضروری است. مسئولیت برنامه ریز در پیش بینی مخارج طی پنج یا ده سال آینده با در نظر گرفتن حقوق معلمان کادر اداری، هزینه نگهداری ساختمان و تجهیزات و تجدید وسایل استهلاکی در آزمایشگاه ها و کارگاه ها و ... نشان میدهد که بین هزینه های سرمایه ای و هزینه های جاری رابطه مستقیم وجود دارد.^{۱۵}

با توجه به انواع دیدگاه ها و نگرش هایی که نسبت به برنامه ریزی وجود دارد. الگوهای عرضه برای برنامه ریزی بطور عام و برنامه ریزی آموزشی به طور خاص نیز متفاوت است.

برنامه ریزی آموزشی دانشی است که از علوم مختلف چون اقتصاد، جماعتی شناسی، آمار، علوم تربیتی بهره می گیرد، اصطلاحاً علمی میان رشته ای است، همین امر موجب تفاوت تعریف از این علم میشود.

به طوری که تعریف کسانی که بیشتر به تاثیر اقتصاد گرایش دارد با تعریف کسانی که مثلاً به روابط اجتماعی یا تاریخ گرایش دارند متفاوت

^{۱۵} گروه مشاوران یونسکو. ترجمه. مشایخ. فریده. فرآیند برنامه ریزی آموزشی. نشر مدرسه ۱۳۸۶ صفحه ۸۸-۸۹

است. بر این اساس تفاوت تعریف‌ها و الگوهای مختلفی برای برنامه‌ریزی

آن عرضه شده است.^{۱۶}

که در این مجموعه برخی از الگوها و مدل‌های برنامه‌ریزی آموزشی اشاره خواهد شد.

واژگان کلیدی:

هزینه‌های آموزشی (Cost per student): هزینه‌های آموزش و پرورش شامل هزینه‌های جاری و سرمایه‌ای است.

هزینه‌های جاری (Current expenditure): مانند حقوق کارکنان و اداری هزینه‌های تعمیر و نگهداری ساختمان‌های آموزشی و اداری - هزینه‌های مواد مصرفی و همچنین هزینه‌های کمکی مربوط به چاپ کتاب درسی، هزینه‌های برگزاری امتحانات فعالیت‌های فوق برنامه و ...

هزینه‌های سرمایه‌ای (Capital expenditure): مانند بهای زمین، ساختمان‌های آموزشی و اداری وسایل تجهیزات. آزمایشگاهی و کارگاهی، میز و صندلی وسایل دیداری و شنیداری دیگر کالاهایی که می‌توان بیش از یک بار مصرف کرد.

الگو یا مدل (Model): مدل به زبان ساده الگویی است به مقیاس کوچک از واقعیت که بر اساس پیش فرض هایی بنا شده است.

هزینه های آموزشی

هزینه های آموزش و پرورش شامل هزینه های جاری و سرمایه ای است چون قسمتی از این هزینه ها از محل اعتبارات بخش دولتی و قسمتی دیگر به وسیله بخش خصوصی، یعنی مردم تامین می شود از این رو هزینه های آموزشی را می توان بر حسب منبع تامین آنها، به هزینه های بخش دولتی و هزینه های بخش خصوصی تقسیم و آنها را به ترتیب بررسی کرد.

هزینه های بخش دولتی

هزینه های بخش دولتی را می توان به سه دسته تقسیم کرد که عبارتند از:

- هزینه های جاری مانند حقوق کارکنان و اداری، هزینه های تعمیر و نگهداری ساختمان های آموزشی و اداری، هزینه های مواد مصرفی و همچنین هزینه های کمکی مربوط به چاپ کتاب درسی، هزینه های برگزاری امتحانات، فعالیت های فوق برنامه و ...

- هزینه های سرمایه ای شامل بهای زمین، ساختمان های آموزشی و اداری، وسائل و تجهیزات آزمایشگاهی و کارگاهی، میز و صندلی، وسائل دیداری و شنیداری و دیگر کالاهایی که می توان بیش از یک بار از آنها استفاده کرد.

علاوه بر این دو هزینه، تحلیل گران از نوع دیگری هزینه باد می کنند که معمولاً در اسناد و مدارک دولتی ذکری از آنها به میان نمی آید این نوع هزینه ها را هزینه فرصت های از دست رفته می نامند برای روشن شدن مفهوم هزینه فرصت از دست رفته مثالی آورده میشود.

هنگامی که ساختمانی بوسیله دولت برای تاسیس مدرسه اختصاص می یابد، بخش های دیگر جامعه از استفاده آن محروم میشوند یعنی احتمال اینکه از این ساختمان مثلاً به عنوان بیمارستان استفاده شود از بین میرود در نتیجه از سایر موارد استفاده از آن به نفع مدرسه صرفنظر میشود. بنابراین تخصیص منابع با آموزش به معنای این است که دیگر از این منابع نمی توان برای سایر فعالیت های مثلاً تولیدی استفاده کرد. در نتیجه درآمدی که از این نوع فعالیت های تولیدی می توانست حاصل شود از دست رفته است.^{۱۷}

«بر این اساس از دید اقتصادی کلیه استفاده های احتمالی یک کالا یا خدمات، هزینه فرصت های از دست رفته نامیده میشود»^{۱۸}

طبق الگوی هزینه- فایده نظام تعلیم و تربیت مجموعه ای از درون داده ها مانند اوقات معلمان کتابها، کالاهای خدمات گوناگونی را دریافت می کند و

۱۷ محسن پور، بهرام، مبانی برنامه ریزی آموزشی نشر سمت. ۱۳۷۹. صفحه ۱۱۷

۱۸ - wood hall, Maureen; cost-benefit analysis in educational planning, third ed., paris: unesco, International planning 192.p.20

آنها را به برون دادها تبدیل میکند از این رو در تحلیل سودمندی هزینه های آموزشی، ارزش پولی هر یک از درون دادها، به قیمت اثبات محاسبه میشود، مثلاً برای تعیین ارزش وقت معلمان به عنوان یک درون داد حقوقی که به معلمان پرداخت میشود ملاک محاسبه قرار می گیرد.

«ارزش کالاهای مصرفی مانند آب، برق و غیره بر اساس مقدار پولی که برای آنها خارج میشود تعیین میشود. ارزش ساختمان ها و تجهیزات آموزشی بر اساس هزینه فرصت از دست رفته و با استفاده از استهلاک برآورد میشود مثلاً چنانچه عمر یک ساختمان آموزشی سی سال فرض شود، هزینه سرمایه ای ساختمان در طول سی سال محاسبه میشود. تا ارزش ساختمان بدست آید.^{۱۹}

چنانچه ساختمان اجاره ای باشد اجاره سالانه اش معرف ارزش سرمایه ای آن خواهد بود. اما در مواردی که دولت ساختمان را یک جا خریده باشد، چون سرمایه موجود صرف خرید ساختمان شده است و این سرمایه جای دیگر به کار گرفته نشده از این رو متحمل نوعی هزینه فرصت از دست رفته شده است. پس در اینجا باید هزینه فرصت از دست رفته را به کمک نرخ بهره ای که به این سرمایه تعلق می گیرد محاسبه کرد.

هزینه های بخش خصوصی

۱۹. پولس، ساخارو، مورین و دهال جورج؛ آموزش برای توسعه، تحلیلی از گزینش های سرمایه گذاری، ترجمه وحیدی وحید. تهران: سازمان برنامه و بودجه، ۱۳۷۰، صفحه ۵۱

علاوه بر قسمتی از هزینه های آموزشی که بوسیله دولت پرداخت میشود مقداری هم از هزینه های آموزشی به وسیله بخش خصوصی، یعنی عمدتاً خانواده ها تامین میشود. هزینه هایی که بوسیله خانواده ها تامین میشود عبارتند از:

هزینه های مستقیم، مانند خرید کتاب و نوشت افزار، شهریه و مخارج رفت و آمد و ...

هزینه های غیر مستقیم مانند درآمد از دست رفته:

معمولاً برای برآورد خارجی که مستقیماً خانواده ها می پردازند باید سراغ آنها رفت و اطلاعات لازم را در این خصوص از آنان کسب کرد. چون نظر خواهی از خانواده ها درباره هزینه تحصیلی فرزندانشان کاری وقت گیر و در عمل دشوار است. تحلیل گران هزینه های آموزشی، اقدام به نمونه گیری از خانواده ها میکنند و پرسشنامه هایی که منعکس کننده هزینه های آموزشی سالانه خانواده میباشد. در اختیار آنان قرار میدهند تا خانواده ها با تخمین هزینه های آموزشی سالانه فرزندان خود تحلیل گران را در برآورد هزینه های آموزشی کمک کنند.^{۲۰}

درآمدهای از دست رفته

هنگامی که خانواده‌ها تصمیم می‌گیرند فرزندشان را به دبیرستان یا دانشگاه بفرستند خود را از دستمزدی که فرزندانشان می‌توانند در قبال کار کسب کنند محروم می‌کنند. در اینجا به درآمد حاصل از کار فرزندان که خانواده‌ها به دلیل تحصیل فرزندان از آن چشم پوشی کرده‌اند، درآمدهای از دست رفته گفته می‌شود؛ مثلاً هزینه‌های درآمدهای از دست رفته خانواده‌ای که فرزندشان به مدت چهار سال در دانشگاه به تحصیل پرداخته، برابر است با درآمدی که یک فارغ‌التحصیل دبستان در همین مدت چهار سال طی اشتغال کسب کرده است.

البته باید توجه داشت که در برخی کشورها، همه دبیلم‌های دبیرستان بی‌درنگ پس از فراغت از تحصیل وارد بازار کار و صاحب درآمد نمی‌شوند. بلکه به تدریج و در طول چند سال همه آنان جذب کار می‌شوند؛ مثلاً بر اساس برآوردهایی که از وضع اشتغال فارغ‌التحصیلان دبیلم متوسطه در سال ۱۹۵۴ در کشور هندوستان به عمل آمده است.

فقط ۳۵ درصد فارغ‌التحصیلان دبیلمه این کشور در اولین سال پس از فراغت از تحصیل موفق به احراز شغل شده‌اند. در دومین سال ۶۴ درصد و در سومین سال پس از فراغت از تحصیل ۸۰ درصد آنان صاحب شغل شده‌اند.^{۲۱}

از این رو به هنگام برآوردهای از دست رفته خانواده‌هایی که فرزندانشان در دانشگاه مشغول تحصیل می‌شوند باید به میزان فارغ التحصیلان دیپلم در بازار کار توجه داشت.

منافع سرمایه‌گذاری در آموزش

منافع حاصل از سرمایه‌گذاری در آموزش معمولاً چه صورت مستقیم و چه به طور غیر مستقیم، هم متوجه فرد و هم متوجه اجتماع می‌شود منافع مستقیم و فردی آموزش به صورت حقوق و دستمزد اضافی تجلی می‌کند مثلاً اگر حقوق و دستمزد افرادی که به تحصیلات دانشگاهی ادامه داده و مدرک کارشناسی اخذ کرده اند نسبت به دستمزد اشخاصی که با مدرک پایان دوره متوسط وارد بازار کار شده اند بیشتر باشد و بتوان در کسب درآمد اضافی دارندگان مدرک کارشناسی را نیز در دوره عمر کاری به بالا بودن تحصیلات آنان نسبت داد می‌توان گفت چهار سال سرمایه‌گذاری در آموزش عالی متضمن منافعی بوده است.

منافع فردی و غیر مستقیم سرمایه‌گذاری

علاوه بر منافع مستقیم فردی سرمایه‌گذاری در آموزش که به صورت افزایش درآمد در طول عمر کاری تجلی می‌کند منافع غیر مستقیم و فردی نیز در آموزش نهفته است که آثار آن به صورت مختلف نمود پیدا می‌کند مثلاً کاهش میزان جرایم در میان افراد تحصیل کرده یکی از این موارد است. مطالعاتی که در دهه‌های ۱۹۶۰ و ۱۹۷۰ در ایالات متحده امریکا انجام گرفته حاکی از آن

است که جوانان تحصیل کرده این جامعه کمتر تمایل به بزهکاری داشته اما افرادی که به زندان رفته اند تحصیلات کمتری داشته اند.^{۲۲}

علاوه بر منافع مذکور فواید دیگری نیز بر سرمایه گذاری در آموزش مترب
است که بیان آنها به صورت کمی و مقداری دشوار است مانند بالا رفتن سطح
فرهنگ، تربیت مطلوب فرزندان استفاده بهینه از اوقات فراغت و مدیریت
صحیح خانواده.

در مجموع آموزش بر رفتارهای روانی-حرکتی، شناختی و عاطفی اشخاص
آثاری دارد که شناسایی آنها دشوار و ارزشیابی آنها نیز دشوار تر است.^{۲۳}

منافع اجتماعی سرمایه گذاری در آموزش
منافع مستقیم و اجتماعی سرمایه گذاری در آموزش به صورت افزایش بهره
وری افراد تجلی میکند و افزایش بهره وری سبب بالا رفتن ثروت علمی
میشود چنین استنباطی بر این فرض استوار است که نظام تعلیم و تربیت
دانش و مهارت های لازم را به افراد منتقل میکند که این انتقال دانش و
مهارت ها موجب میشود که کارآیی کارگران تحصیل کرده در بازار کار نسبت
به کارگرانی که از تحصیلات کمتری بهره مند هستند افزایش پیدا کند.

افزودن بر منافع مستقیم و اجتماعی سرمایه گذاری در آموزش و پرورش منافع دیگری نیز به صورت جانبی عاید جامعه میشود که می توان این منافع را به صورت کمی و مقداری نشان داد مانند هزینه های بهداشتی، کاهش هزینه ها و جرایم، کاهش هزینه های ناشی از مهار جمعیت و ...^{۲۴}

تحلیل هزینه- فایده در آموزش

پس از آنکه برنامه ریزان آموزشی تصویر روشنی از هزینه ها و منافع آموزشی بدست آوردند برای تعیین سودمندی طرح های آموزشی به مقایسه هزینه ها و منافع آموزشی می پردازند یکی از راههای تعیین سودمندی آموزش، استفاده از تحلیل هزینه فایده است.

تحلیل هزینه فایده نوعی ارزشیابی از سرمایه گذاری است که هزینه ها و منافع اقتصادی یک طرح را مقایسه می کند تا سودمندی آن طرح را تعیین کند.

طبق این روش، رابطه بین هزینه و فایده بر حسب نسبت بین ارزش کنونی هزینه ها و ارزش کنونی منافع آتی مورد انتظار بیان میشود. در اینجا منافع مورد نظر، بر حسب درآمد اضافی که در آینده و در نتیجه سرمایه گذاری بدست می آید اندازه گیری میشود. بر این اساس به کمک تحلیل هزینه- فایده می توان آموزش را به عنوان یک نوع سرمایه گذاری هم برای فرد و هم

^{۲۴}- McMahan, w.w: , Consumption and other benefits of education , in economics of education; edited by george psacharopoulos, oxford: pergammon press 1987. p.130

برای جامعه ارزشیابی کرد. با محاسبه نرخ بازده شخصی سرمایه گذاری در آموزش می توان مشخص کرد که سرمایه گذاری در آموزش تا چه اندازه برای فرد یا خانواده او سودمند است.

همچنین با محاسبه نرخ بازده اجتماعی سرمایه گذاری در آموزش می توان منافع آموزش را به عنوان یک سرمایه گذاری اجتماعی ارزیابی کرد. همان طور که پیش از این اشاره شد به هنگام محاسبه هزینه های آموزشی باید توجه داشت که هزینه های شخصی و هزینه های اجتماعی هر دو منظور شود.

فایده عملی از تحلیل هزینه - منفعت

در کشورهای در حال توسعه برنامه ریزان آموزشی همواره با مسائل مربوط به تخصیص منابع به آموزش و پرورش و انواع مختلف آن به منظور تحقق حداکثر هدف های جامعه مواجه بوده اند رشد اقتصادی یکی از این اهداف اجتماعی است که در کشورهای در حال توسعه از اولویت خاصی برخوردار است، از این رو هر نوع فنی که نشان دهد کدام الگوی تخصیص منابع بیشترین بازدهی را به بار خواهد آورد. مورد استقبال واقع میشود.

در سال های اخیر ادعاهای اغراق آمیز درباره تحلیل هزینه- منفعت مطرح شده است و منتقدان بطور صریح خاطر نشان ساخته اند که این فن جدید اقتصادی به خودی خود مسائل تخصیص منابع را حل نمی کند.

این قانون سرمایه گذاری که در پروژه هایی که بیشترین نرخ را بدست می دهند باید سرمایه گذاری کرد ساده به نظر میرسد اما هنگامی که این مساله روشن میشود که محاسبه نرخ بازده به فرضیه های مهمی درباره میزان رابطه بین درآمد و بهره وری میزان تاثیر سنت ها یا عوامل توانایی و مختصات خانواده بر درآمد و ارتباط بین عرضه و تقاضای آینده و آنچه که در حال حاضر مشاهده شده و غیره بستگی دارد. ممکن است این طور به نظر آید که استفاده از تحلیل هزینه- منفعت فایده ای برای برنامه ریزان آموزشی ندارد.

تحلیل هزینه منفعت راه حل خود کاری را برای حل مسائل تخصیص منابع بدست نمیدهد واقعیت این است که به دلیل وجود عوامل منحرف کننده شناخته شده در بازار کار یا تفاوت الگوهای عرضه و تقاضا در حال و آینده، تفسیر نرخ بازده اجتماعی اغلب کار مشکلی میباشد به علاوه تحلیل هزینه- منفعت هدف های کمی را برای برنامه ریزان فراهم میسازد.

برای مثال به ما می گوید که هر چه آموزش و پرورش سرمایه گذاری کنیم اما در این خصوص که برای \times هزار دانش آموز متوسط یا دانشجویان مهندسی چقدر فضای فراهم کنیم. چیزی به ما نمی گوید پس در اوین نگاه تحلیل هزینه- منفعت پاسخی برای آنچه که مدیران یا برنامه ریزان در جستجوی آن هستند فراهم نمی کند.

از طرف دیگر ممکن است تحلیل هزینه - منفعت سوالاتی را که بررسی آنها دارای اهمیت است و در گذشته مورد غفلت قرار گرفته تحت بررسی قرار دهد.

سوالاتی نظیر اینکه الگوی درآمد افراد تحصیل کرده در خصوص کمبود یا مازاد عرضه نوع خاصی از نیروی انسانی چه شواهدی را ارائه می نماید؟

چه ارتباطی بین هزینه های تربیت نیروی انسانی و استفاده از آن در نیروی کار وجود دارد؟

تغییر ساختار دستمزد چه تاثیری بر تقاضای خصوصی برای آموزش خواهد داشت؟

چقدر برای دولت امکان دارد که با استفاده از اقداماتی نظیر استفاده از محرك های مالی، تغییر سیاست های کمک به دانشجو، ارائه طرح های تحصیلی و یا تدارک سوابق های اضافی برای غلبه بر کمبود مهارت های حیاتی و مهندسی ...

این سوالات تنها یک فهرست مقدماتی از پرسش هایی است که توسط تحلیل هزینه - منفعت مورد بررسی قرار می گیرد و فنونی که سوالات سودمندتری را مطرح می سازند.

تحلیل هزینه منفعت می تواند به چند صورت در تصمیم گیری مفید باشد.

الف) تحلیل هزینه- منفعت ممکن است به ضرورت تغییر در تخصیص منابع به نفع آن نوع از آموزش اشاره نماید که بالاترین نرخ بازده را بدست می‌دهد.

از آنجا که تحلیل هزینه- منفعت نوعی تحلیل جانبی است. نمی‌تواند تاثیرات در مقیاس وسیع را بر الگوی تخصیص (منابع) نشان دهد. یا اینکه نمی‌تواند دقیقاً این تغییر را مشخص نماید. اما می‌تواند شاخص‌هایی را که مسیر را نشان می‌دهند فراهم نماید.

ب) تحلیل هزینه منفعت راههای افزایش سودآوری آموزش را از طریق افزایش منافع آن یا کاهش هزینه‌ها پیشنهاد می‌کند. اقدامات مربوط به بهبود استفاده از نیروی انسانی- منافع آموزش و پرورش را به دنبال خواهد داشت.

در حالی که کاهش اتلاف موجب کاهش هزینه‌ها خواهد شد که در هر دو صورت نرخ بازده آموزش و پرورش افزایش می‌یابد.

سرانجام مهمترین فایده تحلیل هزینه- منفعت آن است که یک چارچوب معمولی برای بررسی هزینه‌های آموزش و پرورش در ارتباط با درآمدهای نسبی آموزش و نیروی انسانی تحصیل کرده فراهم سازد. در برخی از عملیات برنامه ریز هر دو عنصر فوق (هزینه و درآمد) مورد غفلت واقع شده‌اند. و تنها بر اساس پیش‌بینی نیازمندی‌های نیروی انسانی یا تقاضای اجتماعی، محاسبات انجام شده است.

بعضًا در ادبیات برنامه ریزی آموزشی، تحلیل هزینه-منفعت و پیش بینی نیروی انسانی به عنوان روش های مجازی در برنامه ریزی مطرح شده اند. و این مایه تا سف است زیرا هم روش هزینه-منفعت و هم پیش بینی نیروی انسانی در تلاش برای دستیابی هدف مشترکی هستند و آن عبارت است از تخصیص منطقی منابع به منظور اجتناب از کمبود یا مازاد نیروی انسانی تحسیل کرده و اطمینان از اینکه به بهترین وجه از منابع محدود در جهت رشد اقتصادی استفاده گردد.

در واقع این دو روش می توانند بصورت کامل به کار روند.

به نظر میرسد اگر تحلیل هزینه منفعت بتواند برخی از منافع غیر مستقیم آموزش و پرورش را بصورت کمی درآورد، احتمالاً به راحتی مورد پذیرش کارشناسان تعییم و تربیت واقع میشود.

ولی حتی در این صورت نیز هدف هایی باقی می ماند که نمی توان آنها را از لحاظ اقتصادی اندازه گیری کرد و تحلیل «هزینه-اثر بخشی» فن مناسب تری برای اندازه گیری موقیت نظام آموزشی در تحقق چنین هدف هایی میباشد.

هم در تحلیل هزینه-منفعت و هم در هزینه اثر بخشی اصل اساسی این است که در مورد نتایج یک پروژه هزینه منفعت در این است که توجه به منافع و هزینه های آنها دارد آن دسته از برنامه های آموزشی که غالباً از نیازها و

نیازمندی ها شکل می گیرند ممکن است این واقعیت را که تمام برنامه ریزی ها مستلزم انتخاب بین شقوق مختلف عمل است مورد غفلت قرار دهند و اگر تحلیل هزینه- منفعت فقط نوعی تذکر برای این حقیقت باشد باز هم دارای استفاده عملی خواهد بود.^{۲۵}

مقدمه:

پیش از پرداختن به انواع الگوهای برنامه ریزی آموزشی بی مناسبت نیست که نظری به شبیوهای نگرش به برنامه ریزی آموزش از نظر توجه به آینده و دوراندیشی که هدف عمدۀ هر نوع برنامه ریزی و بویژه برنامه ریزی آموزشی است بیبیندازیم.

۲۵ ورود هال. مارین. تحلیل راهنمای کاربرد تحلیل هزینه- منفعت در برنامه ریزی آموزشی ترجمه فتحی کوروش واجارگاه. نشر آیینه ۱۳۸۱. صفحات ۹۳-۹۵

دیدگاه آینده نگری

برخی از برنامه ریزان اجتماعی به لحاظ تعدد و پیچیده بودن عوامل سازنده اجتماع، محدودیت امکانات تفاوت موقعیت‌های جغرافیایی و آب و هوایی، منابع و ذخایر طبیعی و همچنین به لحاظ تغییرات سریع اقتصادی، اجتماعی، رشد و تحولات دانش و تکنولوژی، اختراعات و اکتشافات و عوامل متعدد دیگر، عملاً امکان ایجاد غییر، تبدیل و ساختن آینده‌ای به میل و رغبت خود، نا ممکن، بلکه عبّت و بیهوده می‌دانند.

علی‌رغم دیدگاه این افراد برنامه ریزان آینده نگر بر این عقیده اند که برنامه ریزی می‌تواند آینده را پیش‌بینی کند از این رو برنامه ریزی فعالیتی آینده نگر خواهد بود.

دیدگاه برنامه ریزان آینده گزین

برنامه ریزان آینده گزین راهی میان آینده نگرها و آینده سازها انتخاب کرده اند و با قبول پیچیدگی تنوع، رشد روز افزون و تغییرات سریع و دانش و فن، انسان را در بند تقریر و اسیر اوضاع نمی‌پندارند.

آینده گزین‌ها معتقدند که انسان می‌تواند با توجه به همه عوامل، آینده‌های مختلف را پیش‌بینی کند و راهی در پیش‌گیر و تدبیری اتخاذ کند که احتمال دست یافتن به آینده‌ای مطلوب بیشتر شود. تاریخ در حال نوشته

شدن و آینده در حال ساختن است، نباید به عنوان تماشچی در صحنه زندگی و تاریخ باقی ماند.

اگر عواملی خارجی از طبقه توانایی انسان وجود دارند. در برابر آنها عوامل و موارد بسیاری وجود دارند که انسان می‌تواند با دخالت در کم و کیف و تغییر و دگرگونی در آنها اوضاع و شرایط را به نحو مطلوبی دستکاری کند.

از جمله این عوامل می‌توان از انسان نام برد.

که با برنامه ریزی و تدوین نظام آموزشی (برنامه ریزی آموزشی) و ایجاد تغییرات مطلوب در مقایسه آینده مطلوب بوجود آورد.

به این ترتیب آشکار می‌شود که آینده ابعاد گوناگونی دارد و به اشکال مختلف می‌تواند جلوه گر شود شاید بتوان در تمام ابعاد و ارکان آن اعمال نفوذ کرد ولی می‌توان از بین آینده‌های مختلف آن را که بیشتر به مدینه فاضله نزدیک است انتخاب کرد و تدابیر و تمهیدات مناسب را برای حصول آن به کار بست.

با توجه به انواع دیدگاه‌ها و نگرش‌هایی که نسبت به برنامه ریزی وجود دارد، الگوهای عرضه برای برنامه ریزی به طور عام و برنامه ریزی آموزشی به طور خاص نیز متفاوت است. برنامه ریزی آموزشی دانشی است که از علوم مختلف چون اقتصاد، جمعیت‌شناسی، آمار، علوم تربیتی بهره می‌گیرد.

اصطلاحاً علمی میان رشته‌ای است و همین امر موجب تفاوت تعریف از این علم میشود.

به طوری که تعریف کسانی که بیشتر به تاثیر اقتصاد گرایش دارد با تعریف کسانی که مثلاً به روابط اجتماعی یا تاریخ گرایش دارند متفاوت است.

بر این اساس تفاوت تعریف‌ها و الگوهای مختلفی برای برنامه‌ریزی آن عرضه شده است.

عمده ترین الگوهای مورد بحث عبارتند از:

۱-الگوی برنامه‌ریزی عقلایی

۲-الگو برنامه‌ریزی تعاملی

الف) الگو برنامه‌ریزی عقلایی Rational Model

برنامه‌ریزی عقلایی عبارتست از:

«مجموعه‌ای از اصول یا فنون استراتژیک برای رسیدن به هدف معین»

بر این اساس می‌توان تعاریف زیر را از برنامه‌ریزی داد:

۱-برنامه‌ریزی، فرآیندی است که به انتخاب عقلایی یا فنی منجر میشود.

۲- برنامه ریزی عبارت است از تهییه نقشه های زمان، مکان و همچنین

شناخت علتهای و مجموعه های نوین

۳- برنامه ریزی، خط مشی و تصمیم گیری است که در زمرة هدایت سیاست و

اعمال قدرت قرار دارد

در برنامه ریزی عقلایی، دو نوع موضع گیری دیده میشود. در موضع گیری نخست، برنامه ریزی مانند یک فرایند تصمیم گیری به دور از اشتباہ تلقی میشود که در آن همه عوامل موارد، متغیرها، امکانات، نقاط ضعف داده ها و بروندادها و همچنین فرایند تبدیل به طور کامل در اختیار برنامه ریزان و قابل پیش بینی و پیشگیری است.

در موضع گیری دوم که از نوع ضعیف تر نگرش و عقلایی است، به عوامل سیاسی و محیط توجه شده و به مذاکره و تبادل نظر اهمیت داده میشود و همه چیز مطلق تصور نمیشود.

در برنامه ریزی عقلایی، فرایند برنامه ریزی، شامل مجموعه ای از روشها تلقی میشود که سیاستگذاران و برنامه ریزان تلاش میکنند مشکلات مهم، نیازها و هدفها را دقیقاً شناسایی کرده، اهداف را به اهداف جزئی تجزیه، راهها و شقوق مختلف دوره عمل و وصول اهداف را تعیین و پس از ملاحظه و بررسی روش هزینه- فایده برنامه عمل را مشخص کنند. آنگاه به برنامه اجرایی و برنامه اجرایی به پروژه تبدیل میشود و در نهایت برنامه اجرا شده با توجه

به هدف اصلی ارزیابی شود، در این نگرش، تصمیم‌گیری فرایند خطی است و حدود اختیارات و حدود اختیارات هر یک از اشخاص را روشن و مشخص میکند.

این الگو در ادبیات برنامه ریزی آموزی الگوهای متخصصان نامیده میشود و برنامه ریزی در آن کاملاً متمرکز است و روش‌های تحلیل نظام‌ها و تجزیه سیستم‌ها به خود سیستم و مطالعه هزینه‌فایده استفاده میشود.

الگوی برنامه ریزی تعاملی Interactional model

در الگوی برنامه ریزی تعاملی برخلاف الگوی عقلابی که فرایند برنامه ریزی کاملاً قابلی و از پیش تعیین شده است بر تفسیر، طبیعت پویای تعامل بین عوامل، افراد و محیط و همچنین جریان تبادل اطلاعات و تاثیر و تاثیر هر یک از متغیرها برای دیگران تاکید میشود (جامع نگرست) طبق این الگو، برنامه ریزی، کوششی است به منظور وساطت بین عمل و نظر، نه مانند الگوی عقلابی، یک سلسله روش‌های منطقی مرتبط به هم و دارای توالی مشخص و ارزش تعیین شده بلکه برنامه ریزی از این دیدگاه عبارت است از تعامل تفسیر، تصمیم‌گیری و باز تعامل، تغییر و تصمیم‌گیری و ...

اساس این الگوی مبتنی بر اجتماع و توافق است نه تصمیم‌گیری یک جانبی و اعمال آن. در این الگو سعی میشود روش‌های تحلیل سیستم‌ها علاوه بر ملاحظات فنی و مهندسی، به مسائل و موقعیت‌های انسانی ربط داده شود و

به انسان به عنوان یک ابزار و ماشین بلکه به عنوان موجودی زنده، پویا و خلاق و دارای توانایی های فراوان و انگیزه های مختلف، نگریسته میشود که باید او را در برنامه ریزی و تصمیم گیری ها سهیم و شریک کرد.

در قالب الگوی تعاملی، دو نوع الگو وجود دارد که عبارتند از:

الف) الگوهای سیاسی (Political models)

ب) الگوهای توافقی (Consensual model)

الف) الگوهای سیاسی: در الگوهای سیاسی، برنامه ریزی آموزشی فرایند داد و ستد و مذاکره و اعمال قدرت است و اهداف به صورت مرکزی و یا در سطوح بالا تعبیین و با توجه به شرایط متفاوت محلی و تعارض درون نظام با گروه های خارج و سایر رسانیدن به اهداف معین میشوند در این الگو برنامه ریزی تمایل بر این است که قدرت تصمیم گیری نهایی در دست یک نظام متمرکز شود به این ترتیب برنامه ریزی به صورت فرایندی از بالا به پایین صورت می گیرد و مسئولان محلی و منطقه صرفاً مجری اند.

ب) الگوهای توافقی: در الگوهای تعاملی توافقی نیز مانند الگوی تعاملی سیاسی، آموزش و پرورش یک سبیستم و نظام باز انسانی است که دائماً در حال تعامل با پدیده های محیطی است.

در این الگو برخلاف الگوهای سیاسی، برنامه ریزی از بالا به پایین صورت نمی گیرد بلکه تمایل بر آن است که تصمیم گیری به صورت غیر متمرکز

صورت گیرد از مسئولان محلی حمایت شود و به جای دیکته کردن روشها و برنامه‌ها ضمن تامین منابع، اختیارات برنامه‌ریزی با توجه به مقتضیات و شرایط محلی به افراد داده شود به نحوی که افراد محلی و کسانی که متأثر از تغییرات سازمان اند به طور گستردگی و فراگیر در ایجاد تغییرات و برنامه‌ریزی دخیل شوند، مشارکت کنند و از حالت مجری صرف بودن رهابی یابند.

۲۶

مدل

مدل به زبان ساده، الگویی است به مقیاس کوچک از واقعیت که بر اساس پیش فرض هایی بنا شده است.

جانستون در بررسی اجمالی که از انواع مدل‌های برنامه‌ریزی آموزش و پرورش تا سال ۱۹۷۴ کرده است به ۱۲۳ مدل مختلف اشاره کرده و آنها را از دو دیدگاه مختلف تقسیم بندهی کرده است. دیدگاه اول مربوط به سطح آموزش و پرورش است از این نظر مدل‌های برنامه‌ریزی آموزش و پرورش به سه گروه تقسیم بندهی شده اند.

۱. سطح واحد آموزش: این مدل‌های برنامه‌ریزی برای توسعه یک واحد آموزشی و یک گروه متشکل از چند موسسه مشابه آموزشی ساخته شده اند.

۶۵ خلیلی شورینی، اصول و مبانی برنامه‌ریزی آموزشی، نشر یادواره: ۱۳۸۲: صفحه ۱۲۱-۱۲۹. (فیوضات، یحیی، مبانی برنامه‌ریزی آموزشی، نشر ویرایش، ۱۳۷۶، ۱۳۷۶. گروه مشاوران یونسکو. فرایند برنامه‌ریزی آموزشی، فریده مشایخ. ۱۳۷۲. لوی. الف. برنامه‌ریزی درسی مدارس. ترجمه فریده مشایخ. محسن پور. بهرام برنامه‌ریزی آموزشی. نشر مدرسه. (۱۳۷۶)

مثل مدل هایی که برای برنامه ریزی یک مدرسه یا یک بخش از امور آموزشی چون ایجاد ساختمان، تهییه وسایل و تجهیزات، تامین حمل و نقل و تغذیه و امثال آنها تهییه شده اند.

۲- سطح سیستم یا پاره سیستم آموزش: این مدلها، به برنامه ریزی برای تمام سیستم آموزش و پرورش یا بخش عمده ای از آن تخصیص دارند مانند مدل هایی که برای برنامه ریزی آموزش و پرورش یک بخش یک شهرستان، یک استان، یا یک دوره ابتدایی دوره راهنمایی و امثال آن در سطح کشور تهییه شده است.

۳- سطح سیستم آموزش در ارتباط با توسعه اقتصادی: این مدلها به برنامه ریزی برای سیستم آموزش و پرورش به منظور تامین نیروی انسانی مورد نیاز توسعه اقتصادی توجه دارد.

دیدگاه دوم مربوط به مبنای ریاضی مدلهاست. از این نظر تنوع بسیار زیادی به چشم می خورد بعضی از مدل ها از نظر ریاضی بسیار ساده اند برخی دیگر به محاسبات پیچیده و بسیار پیشرفته ریاضی نیازمندند.

انواع مدل های برنامه ریزی آموزش و پرورش از نظر دامنه

مدل های برنامه ریزی آموزشی تک موسسه ای

هدف مدل های برنامه ریزی آموزشی تک موسسه ای این است که ترکیب مناسب فرا دادهای (optimum) یک موسسه آموزشی نظیر یک دانشگاه را برای بدست آوردن نتیجه مطلوب معلوم کند، تعداد شاگردان و ترکیب آن را در رشته های مختلف برای آینده تخمین بزند و نیاز به هیئت آموزشی، کادر اداری، تجهیزات، ساختمان ها و تاسیسات، اعتبارات مالی و غیره را مشخص سازد.

یکی از مدل های جالبی که از نوع بسته محسوب میشود و توسط سیsson (Sisson) به سال ۱۹۶۸ ساخته شده است نشان میدهد که چگونه می توان با تغییر دادن عوامل و منابع مختلف یک موسسه، کیفیت آموزش را به سطح مطلوب رسانید ولی اکثریت مدل هایی که برای برنامه ریزی در سطح موسسه آموزشی تهییه شده اند از نوع مانند سازی هستند. از آن جمله می توان از مدل هایی که توسط کاسکی (Kaski) جودی (judi) و سالمون (Salmon) و همکارانش تهییه شده اند نام برد.

این قبیل مدل ها فقط برای موقعیت ها یا واحد های آموزشی خاصی ساخته شده اند و قابلیت استفاده از آنها در سایر موسسات محدود است. هدف این قبیل مدل ها این است که نتایج خط مشی و سیاست های مختلف آموزشی را در تخصیص منابع به عوامل مختلف نشان دهد. و عاقبی که محتملاً حاصل

خواهد شد پیش بینی کند و بدین ترتیب به برنامه ریز در اتخاذ تصمیم و اتخاذ راهبرد مناسب کمک کند.

قابلیت استفاده و اعتبار این قبیل مدلها برای موسسات و موقعیت های به خصوص که برای آنها ساخته شده اند بسیار زیاد است.

میزان استفاده از تئوری آمار کو و همچنین اصول رگرسیون در این سطح از برنامه ریزی تا کنون بسیار محدود و ناچیز بوده است. ولی مدل هایی که بر اساس برنامه ریزی خطی ساخته شده اند به طوری که مک نامارا آنها را بررسی کرده بسیارند.

مدل های برنامه ریزی در سطح نظام آموزشی هدف این قبیل مدل ها این است که تعداد شاگردان و عوامل اجرایی لازم از قبیل تعداد معلمان، اعتبارات و تاسیسات و ... را برای توسعه تمام سیستم با بخش عمده ای از سیستم آموزش و پرورش مانند تعلیمات ابتدایی، تعلیمات متوسطه، تعلیمات دانشگاهی، در یک کشور یا یک منطقه از کشور، پیش بینی کند و مشخص سازد. مدل هایی که در این سطح تهیه شده اند یا از نوع بسته اند مانند مدل آسیابی توسعه آموزش و پرورش یا نوع مانند سازی هستند مانند مدل بیونسکو و مدل رایزن و تفت (Reismand Teft) را برداشتی بر اساس تئوری آماری زنجیر مارکو دارند مانند مدل تونسار (Thonstad) که مورد استفاده این تئوری را در برنامه ریزی آموزشی کشور

نروژ نشان میدهد و مدل جانستون و فیلیپی که کاربرد عملی این برداشت را در برنامه ریزی آموزشی استرالیا نمایان میسازد یا از نوع رگرسیون هستند مانند مدل کارس، مدل بنکس و هوهنشتاین و مدل فاکس

مدل های برنامه ریزی بیرونی توسعه آموزشی
مدل برنامه ریزی تک موسسه ای و سبستمی آموز و پرورش را میتوان مدل
های برنامه ریزی است. روی هم رفته مدل جریان شاگرد مدلی است بسیار
ساده ولی دامنه عمل و استفاده آن نیز محدود است و بیشتر برای محاسبات
عددی و مقداری (كمی) در سطح حوزه های مدارش و بخش های آموزشی به درد
می خورد.

مدل اقتصادی برنامه ریزی آموزشی
مدل اقتصادی مدل هایی هستند که برنامه ریزی آموزش و پرورش را با رشد
و توسعه اقتصادی مرتبط می سازند و شاخص هایی بدست می دهند که
بتوان ارزش و بهره سرمایه گذاری در آموزش و پرورش را با دیگر سرمایه
گذاری های ممکن مقایسه کرد.

این مدلها را به سه گروه می توان طبقه بندی کرد.

۱- مدل های برآورد نیروی انسانی ۲- مدل های نرخ بازده ۳- مدل های برنامه
خطی

در اینجا فقط به تشریح نمونه‌ای از مدل‌های برآورد نیروی انسانی اکتفا خواهد شد.

عرصه و تقاضای نیروی انسانی

مدل‌های برآورد نیروی انسانی بر اساس نیاز رشد اقتصادی به نیروی انسانی طرح ریزی شده‌اند. بدین معنی که ابتدا هدف‌های توسعه اقتصادی تعیین می‌شود و سپس برای رسیدن به آن تولید بخش‌های مختلف کشاورزی، صنعت، خدمات و غیر محاسبه می‌گردد و نیروی انسانی که برای تولید مذبور لازم است پیش‌بینی می‌گردد.

پیش‌فرض مدل مذبور این است که نیروی انسانی هر بخش تولیدی با حجم تولید در بخش مذبور نسبت مستقیم دارد.

پیش‌فرض این مدل را می‌توان به صورت معادله زیر بیان کرد.

$$Jx^* = ja^*$$

معنای معادله این است که تعداد x نیروی شاغل در بخش تولیدی J که سطح آموزش آنها مختلف آموزشی و غیر آموزشی دارند برخی شرایط مذبور ناشی از سیاست‌گذاری‌های آموزش و پرورش هستند مانند تصمیماتی که برای تعیین نسبت جمعیت مدرسه و از گروه‌های سنی واجب التعلیم گرفته می‌شود یا تصمیماتی که برای تعلیمات ضمن خدمت، تعلیمات حرفه‌ای، تعلیمات بزرگسالان و سواد آموزی اتخاذ می‌گردد.

بعضی از تصمیمات و سیاست‌های مزبور تاثیر کوتاه مدت دارد و برخی نتیجه دور و دراز مدت. بعضی دیگر از شرایطی که روی ضرایب و پارامترهای مدل آسیابی تاثیر دارند از دنیای آموزش و پرورش سرچشمeh نمی‌گیرند در کنترل سیاستگذاران آموزشی نیستند مانند تغییرات جمعیت، تقاضای نیروی انسانی و نیازهای مختلف اقتصادی و اجتماعی و سیاسی.

ضرایب دیگری که در مدل آسیابی موثرند از قبیل نسبت شاگرد به معلم، فضای آموزشی و اداری لازم به نسبت هر شاگرد، مدارج تحصیلی مورد نیاز معلمان و امثال آنها نیز در نتایج حاصل موثرند.

ولی تصمیم‌گیری درباره این ضرایب بدست مسئلان برنامه ریزی آموزش و پرورش است و نتایج تغییرات هر یک از ضرایب مزبور را می‌توان به کمک کامپیوتر به آسانی محاسبه کرد.

مدل چسواس: روش‌های برنامه ریزی آموزشی برای کشورهای در حال توسعه این مدل که در اینجا به نام جربان شاگرد نامیده خواهد شد از طرف استیتو بین المللی برنامه ریزی آموزش و پرورش یونسکو توسط دکتر ج.-د. چسواس تهیه شده است. مدلی است بسیار ساده از نوع مدل‌های بسته که به ریاضیات فقط در حد چهار عامل اصلی نیاز دارد آمار و اطلاعاتی که در این مدل به کار گرفته می‌شود نسبتاً مقدماتی است و کم و بیش در دفاتر آموزشی موجود درونی توسعه آموزش و پرورش خواند، زیرا، فقط با محاسبه عوامل

داخلی مورد نیاز توسعه آموزش و پرورش از قبیل شاگرد، معلم، تاسیسات و غیره، سر و کار دارد و توسعه آموزش و پرورش را از دیدگاه خودش بررسی میکند.

مدل های برنامه ریزی بیرونی توسعه آموزش و پرورش بر اساس ارتباط بین توسعه آموزشی و توسعه ملی به خصوص توسعه اقتصادی ساخته شده اند و هدفشنان این است که نیروی انسانی مورد نیاز توسعه اقتصادی را پیش بینی کنند و بر اساس آن برنامه ریزی برای توسعه آموزشی بپردازند. مدل هایی که در این سطح ساخته شده اند یا از نوع بسته هستند مانند مدل مشهور تین برگ. باس، کریا که در برنامه ریزی کشورهایی مانند ترکیه، یونان، ایتالیا و استرالیا امتحان شده است. یا بیشتر از نوع برنامه ریزی خطی و ریاضی هستند مانند مدل بنارد که برای برنامه ریزی در فرانسه به کار گرفته شده «مدل آدلمان» که برای برنامه ریزی در فرانسه به کار گرفته شده مدل آدلمان که برای برنامه ریزی آموزشی آرژانتین ساخته شده و مدل بوئر که در برنامه ریزی نیجریه به کار رفته است.

مدل آسیابی توسعه آموزش و پرورش مدل آسیابی توسعه آموزش و پرورش مدارس را مانند سیستمی می پنداشد که در آن شاگردان از یک کلاس به کلاس دیگر، از یک رشته به رشته دیگر و از یک سطح به سطح دیگر در گردش و حرکت اند. عوامل اصلی این مدل عبارت است از تعداد افرادی که وارد سیستم میشوند از قبیل جمعیت واجب

التعلیم و نسبت جمعیت مدرسه رو و همچنین نسبت تعداد افرادی که به مدارج و شعبه ها و رشته ها و دوره های مختلف آموزشی راه می بیند.

ضرایب و پارامترهایی که برای تعیین نسبت های مزبور در نظر گرفته شده اند بستگی به شرایط در حدود (۱) میباشد مناسب است با حجم تولید در بخش مزبور.

در مدل عرضه و تقاضای نیروی انسانی از سه قسمت تشکیل میشود:

۱-محاسبه تقاضا برای نیروی انسانی

۲-محاسبه عرضه نیروی انسانی

۳- مقایسه عرضه و تقاضا و تعیین کمبود نیروی انسانی

به طور خلاصه در سه محاسبه فوق ابتدا نیروی اشتغال و کار بخش های مختلف تولیدی برای آینده به تناسب هدف های توسعه اقتصادی پیش بینی میشود، سپس ترکیب مشاغل نیروی کار هر بخش تعیین می گردد و سطح آموزشی مورد نیاز برای مشاغل مزبور مشخص میگردد. و بدین ترتیب تقاضا یا نیاز به تحصیل کرده های سطوح مختلف آموزشی در آینده معلوم میشود.

پس از مقایسه تعداد تحصیل کرده های مورد نیاز با موجودی تحصیل کرده ها در سطوح مختلف آموزشی و در نظر گرفتن افت تحصیلی و مرگ و میر و

بازنشستگی و دیگر ضایعات، فاصله و تفاوت بین عرضه و تقاضای نیروی انسانی مشخص میگردد و برای تامین کمبود مزبور برنامه ریزی میشود.

وسواس چیست و چگونه آنرا درمان کنیم؟

وسواس یک ایده، فکر، تصور، احساس یا حرکت مکرر یا مضر که با نوعی احساس اجبار و ناچاری ذهنی و علاقه به مقاومت در برابر آن همراه است. بیمار متوجه بیگانه بودن حادثه نسبت به شخصیت خود بوده از غیر عادی و نابهنجار بودن رفتار خودآگاه است. روانشناسان وسواس را نوعی بیماری از سری نوروزهای شدید میدانند که تعادل روانی و رفتاری را از بیمار سلب و او را در سازگاری با محیط دچار اشکال میسازد و این عدم تعادل و اختلال دارای صورتی آشکار است.

روانکاوان نیز وسواس را نوعی غریزه واخورد و ناخودآگاه معرفی میکنند و آن را حالتی میدانند که در آن، فکر، میل، یا عقیدهای خاص، که اغلب وهمآمیز و اشتباه است آدمی را در بند خود میگیرد، آنچنان که حتی اختیار و اراده را از او سلب کرده و بیمار را وامی دارد که حتی رفتاری را برخلاف میل و خواسته اش انجام دهد و بیمار هرچند به بیهودگی کار یا افکار خودآگاه است اما نمیتواند از قید آن رهایی یابد.

وسواس به صورتهای مختلف بروز می‌کند و در بیمار مبتلای به آن این

موارد ملاحظه می‌شود:

اجتناب؛ تکرار و مداومت؛ تردید؛ شک در عبادت؛ ترس؛ دقت و نظم

افراطی؛ اجبار و الزام؛ احساس بن بست؛ عناد و لجاجت.

علائم دیگر: در مواردی وسواس بصورت، خود را در معرض تماشا گذاردن،

دله دزدی، آتش زدن جایی، درآوردن جامه خود، بیقراری، بهانه‌گیری،

بی‌خوابی، بدخوابی، بی‌اشتهاایی، ... منجلی می‌شود آنچنانکه به

اطرافیانش این احساس دست می‌دهد که نکند دیوانه شده باشد.

انواع وسواس: وسوسه‌ایی که تمام فکر و اندیشه افراد را تحت تاثیر قرار

داده و احاطه‌شان می‌کند معمولاً بصورتهای زیر است:

وسواس فکری: این وسواس بصورتهای مختلف خود را نشان می‌دهد که

برخی از نمونه‌های آن بشرح زیر است:

اندیشه درباره بدن: بدین گونه که بخشی مهم از اشتغالات ذهنی و

فکری بیمار متوجه بدن اوست. او دائمًا به پزشک مراجعه می‌کند و در صدد

به دست آوردن دارویی جدید برای سلامت بدن است.

رفتار حال یا گذشته: مثلاً در این رابطه می‌اندیشد که چرا در گذشته چنین

و چنان کرده؟ آیا حق داشته است فلان کار را انجام دهد یا نه؟ و یا آیا امروز که مرتکب فلان عملی می‌شود آیا درست می‌اندیشد یا نه؟ تضمیمات او رواستیا ناروا؟

در رابطه با اعتقادات: زمانی فکر وسوسی زمینه را برای تضادها و مغایرت‌های اعتقادی فراهم می‌سازد. مسایلی در زمینه حیات و ممات، خبر و شر، وجود خدا و پذیرش یا طرد مذهب ذهن او را بخود مشغول می‌دارد.

اندیشه افراطی: زمانی وسوس در مورد امری بصورت افراط در قبول یا رد آن است با اینکه بیمار خلاف آن را در نظر دارد ولی بصورتی است که گویی اندیشه مزاحمی بر او مسلط است که او را ناگزیر به دفاع از یک اندیشه غلط می‌سازد، از آن دفاع و یا آن را طرد می‌کند بدون اینکه آن مساله کوچکترین ارتباطی با زندگی او داشته باشد؛ مثلا در رابطه با دارویی عقیده‌ای افراطی پیدا می‌کند بگونه‌ای که طول عمر، بقای زندگی و رشد خود را در گرو مصرف آن دارو می‌داند، اگرچه در اثر مصرف به چنان نتیجه‌ای دست نیابد.

۲- وسوس عملی:

وسواس عملی به شکل‌های گوناگون خود را بروز می‌دهد که ما به نمونه‌ها و مواردی از آن اشاره می‌کنیم:

شستنشوی مکرر: مردم بر حسب عادت تنها همین امر را وسواس می‌دانند و این بیماری در نزد زنان رایج‌تر است.

رفتار منحرفانه: جلوه آن در مواردی بصورت دزدی است و این امر حتی در افرادی دیده می‌شود که هیچ‌گونه نیاز مادی ندارند.

دققت وسوسی: نمونه‌اش را در منظم کردن دگمه لباس و... می‌بینیم و وضعیت فرد بگونه‌ای است که گویی از این امر احساس آرامش می‌کند.

شمردن: شمردن و شمارش‌ها در مواردی می‌تواند از همین قبیل بحساب آید مثل شمردن نرده‌ها با اصرار بر این که اشتباهی در این امر صورت نگیرد.

راه رفتن: گاهی وسوس‌ها بصورت راه رفتن اجباری است. شخص از این سو به آن سو راه می‌رود و اصرار دارد که تعداد قدم‌ها معین و طبق ضابطه باشد. مثلاً فاصله بین دو نقطه از ده قدم تجاوز نکند و هم از آن کمتر نباشد.

۳- وسوس ترس:

صورتهای ترس وسوسی عبارت است از: ترس از آلودگی - ترس از مرگ - ترس از دفع - ترس از محیط محدود - ترس از امری خلاف اخلاق - ترس از تحقق آرزو.

۴- وسوسه‌های از این‌گونه اضطرابات

در این نوع وسوسه نمی‌تواند خود را از انجام عمل و یا فکری بیرون آورد و در صورت رهابی از آن فکر و خودداری از آن عمل موجبات تنفس در او پدید خواهد آمد.

وسوسه در چه کسانی بروز می‌کند؟

الف) در رابطه با سن

تجارب حیات عادی افراد نشان می‌دهد که وسوسه همگام با بلوغ و در غلیان شهوت در افراد پایه گرفته و تدریجاً رشد می‌کند. اگر در آن ایام شرایط برای درمان مساعد باشد بهبودهای نسبی و دوره‌ای پدید می‌آید و گرنه بیماری سیر مداوم و رو به رشد خود را خواهد داشت تا جایی که خود بیمار به ستوه می‌آید.

ب) در رابطه با هوش:

بررسیهای علمی نشان داده‌اند که وضع هوشی آنها در سطحی متوسط و حتی بالاتر از حد متوسط است. وسوسه‌هایی که دارای هوش اندک و یا با درجه

ضعیف باشند بسیار کمند بر این اساس رفتار آنها نباید حمل بر کم‌هوشی شان شود.

ج) در رابطه با اعتقاد:

د) در رابطه با شخصیت و محیط:

تجارب نشان داده‌اند آنها بی‌کاری که در زندگی شخصی حساس‌ترند امکان ابتلایشان به بیماری وسوس است و غلبه وسوس بر آنها زیادتر است. در بین فرزندانی که والدینشان معمولاً محکومشان می‌کنند این بیماری بیشتر دیده می‌شود.

پاره‌ای از تحقیقات نشان داده‌اند که شخصیت والدین و حتی صفات ژنتیکی، روابط همگن خوبی و محیطی در این امور مؤثرند بهمین نظر وسوس در بین دوقلوهای یکسان بیشتر دیده می‌شود تا در دیگران، اگر چه ریشه‌های اساسی و کلی این امر کاملاً مشهود نیست.

مساله شخصیت را اگر با دامنه‌ای وسیع‌تر مورد توجه قرار دهیم خواهیم دید که این امر حتی در برگیرنده افراد و اشخاص از نظر جوامع هم خواهد بود. وسوس بر خلاف بیماری هیبتی است که اغلب در جوامع عقب نگهداشته شده دیده می‌شود، در جوامع بظاهر متمند و پیشرفتne و حتی در بین افراد هوشمند هم بمزیانی قابل توجه دیده می‌شود.

ریشه‌های خانوادگی و سوابس

در مورد ریشه و سبب این بیماری مطالب بسباری ذکر شده که اهم آنها عبارتند از وراثت، شخصیت زیر ساز یا الحاقی، وضع هوشی، عوامل اجتماعی، عوامل خانوادگی، عوامل اتفاقی، رقابت‌ها، منع‌ها و... که ما ذیلا به مواردی از آن اشاره می‌کنیم.

الف) وراثت:

تحقیقات برخی از صاحبنظران نشان داده است که حدود چهل درصد وسوسیها، این بیماری را از والدین خود به ارت برده‌اند، اگرچه گروهی دیگر از محققان جنبه ارثی بودن آن را محتمل دانسته و قابل شده‌اند، انتقال زمینه‌های عصبی می‌تواند ریشه و عاملی در این راه باشد.

ب) تربیت:

در این مورد مباحثی قابل ذکرند که اهم آنها عبارتند از:

۱- دوران کودکی: اعتقاد گروهی از محققان این است که پنجاه درصد وسوسه‌های افراد در سنین جوانی و پس از آن از دوران کودکی پایه‌گذاری شده و تاریخچه زندگی آنها حاکی از دوران کودکی ویژه‌ای

است که در آن کشمکش‌ها و مقاومت‌ها و سرسختی‌های فوق العاده وجود داشته و کودک در برابر خواسته‌های بزرگتران تاب مقاومت نداشته است.

۲- شیوه تربیت: در پیدایش گسترش وسوس ابرای شیوه تربیت والدین نقش فوق العاده‌ای را باید قابل شد. بررسیها نشان می‌دهد مادران حساس و کمال جو بصورتی ناخودآگاه زمینه را برای وسوسی شدن فرزندان فراهم می‌کنند و مخصوصاً والدینی که رفتار طفل را بر اساس ضابطه خود بصورت دقیق می‌خواهند و انعطاف پذیری کمتری دارند در این رابطه مقصرونند. تربیت خشک و مقرراتی در پیدایش و گسترش این بیماری زیاد مؤثر است. نحوه از شبیر گرفتن کودک بصورت ناگهانی، گسترش آموزش مربوط به نظافت و طهارت و کنترل کودک در رفتار مربوط به نظم و تربیت و دقت او هم در این امر مؤثر است.

۳- تحقیر کودک: عده‌ای از بیماران وسوسی کسانی هستند که دائماً این عبارت به گوششان خورده است که: آدم بی عرضه‌ای هستی، لیاقت نداری، در خور آدم نیستی، بدرد زندگی نمی‌خوری... و از بابت عدم لیاقت خود توسط والدین، مرتبیان، خواهران، و برادران ارشد رکوفتشنیده و تنبیه شده‌اند. این گونه برخوردات بعداً زمینه را برای ناراحتی عصبی و یا وسوس آنها فراهم کرده است.

۴- ناامنی‌ها: پاره‌ای از تحقیقات نشان داده‌اند برخی از آنها که دوران حیات کودکی آشفته‌ای داشته و با ترس و ناامنی همساز بوده‌اند بعدها به چنین بیماری دچار شده‌اند. آنها در مرحله کودکی وحشت از آن داشته‌اند که نکند کار و رفتارشان مورد تایید والدین و مربیان قرار نگیرد. اینان در دوران کودکی برای راضی کردن مربیان خود می‌کوشیدند و سعی داشته‌اند که دقتنی افراطی درباره کارهای خود روا دارند و در همه مسائل، با باریک‌بینی و موشکافی وارد شوند.

۵- منع‌ها: گاهی وسوس افرادی بزرگ‌سال نشات گرفته از منع‌های شدید دوران کودکی و حتی نوجوانی و جوانی است. مته بر خشخش گذاردن والدین و مربیان، ایرادگیریهای بسیار، توقعات فوق العاده از زیر دستان، اگر چه ممکن است کار را بطبق مذاق خواستاران پدید آورد معلوم نیست عاقبت خوش و میمونی داشته باشد.

۶- خانواده افراد وسوسی: بررسیها نشان داده‌اند:

- اغلب وسوسی‌ها والدین لجوح داشته‌اند که در وظیفه خواهی از فرزندان سماجت‌بسیار نشان می‌داده‌اند.

- ایرادگیر و عیبجو بوده‌اند اگر مختصر لغزشی از فرزندان خود می‌دیدند، آن را به رخ فرزندان می‌کشیدند.

- خسیس و ممسک بوده‌اند به طوری که کودک برای دستیابی به هدفی ناگزیر به شبیوهای اصرارآمیز بوده است و بالاخره افرادی کم گذشت، طعنه

زن، ملامتگر، بوده‌اند و کودک سعی می‌کرده خود را در حضور آنها دائماً جمع و جور کند تا سرزنش نشود. (۶)

درمان :

برای درمان می‌توان از راه و رسم‌ها و وسایل و ابزاری استفاده کرد که یکی از آنها تغییر محیطی است که بیمار در آن زندگی می‌کند.

۱- تغییر آب و هوا: دور ساختن بیمار از محیط خانواده و اقامت او در یک آسایشگاه و واداشتن او به زندگی در یک منطقه خوش آب و هوا برای تخفیف اضطراب و درمان بیمار اثری آرامش بخش دارد و این امری است که اولیاً بیمار می‌توانند به آن اقدام کنند.

۲- تغییر شرایط زندگی: از شیوه‌های درمان این است که زندگی بیمار را در محیطی دیگر بکشانیم و وضع او را تغییر دهیم. او را باید به محیطی کشاند که در آن مساله حیات سالم و دور از اختشاش و اضطراب مطرح باشد و بنای اصلی شخصیت او از دستبردها دور و در امان باشد بررسیهای تجربی نشان می‌دهند که در مواردی با تغییر شرایط زندگی و حتی تغییر خانه و محل کار و زندگی بهبود کامل حاصل می‌شود.

۳- ایجاد اشتغال و سرگرمی: تطهیرهای مکرر و دوباره کاری‌ها بدان خاطر است که بیمار وقت و فرصتی کافی برای انجام آن در خود احساس می‌کند و وقت و زمانی فراخ در اختیار دارد. بدین سبب ضروری است در حدود امکان سرگرمی او زیادتر گردد تا وقت اضافی نداشته باشد. اشتغالات یکی پس از دیگری او را وادار خواهد کرد که نسبت به برخی از امور بی‌اعتماد گردد، از جمله وسوسه.

۴- زندگی در جمع: فرد وسوسی را باید از گوشش گیری و تنها یی بیرون کشاند. زندگی در میان جمع خود می‌تواند عاملی و سببی برای رفع اینالت باشد. ترتیب دادن مسافت‌های دست‌جمعی که در آن همه افراد ناگزیر شوند شیوه واحدی را در زندگی پذیرا شوند، در تخفیف و حتی درمان این بیماری مخصوصاً در افرا کمرو مؤثر است.

۵- شیوه‌های اخلاقی: زودربایستی‌ها و ملاحظات فیما بین که هر انسانی بنحوی با آن مواجه است تا حدود زیادی سبب تخفیف این بیماری می‌شود. طرح سوالات انتقادی توأم با لطف و شیرینی، بویژه از سوی کسانی که محبوب و مورد علاقه بیمارند در امر سازندگی بیمار بسیار مؤثر است و می‌تواند موجب پیدایش تخفیف‌هایی در این رابطه شوند و البته باید سعی بر این باشد که انتقاد به ملامت منجر نشود روح بیمار را نیازارد. احیای غرور بیمار در مواردی بسیار سبب درمان و نجات او از عوامل آزار

دهنده و خفت و خواری ناشی از پذیرش رفتارهای ناموزون وسوسی است و به بیمار قدرت می‌دهد. باید گاهی غرور فرد را با انتقادی ملایم زیر سؤال برد و با کنایه به او تفهیم کرد که عرضه اداره و نجات خویش را ندارد تا او بر سر غرور آید و خود را بسازد. باید به او القا کرد که می‌تواند خود را از این وضع نجات دهد. همچنین باید به بیمار اجازه داد که درباره افکار خود اگر چه بی معنی است صحبت کند و از انتقاد ناراحت نباشد.

۶- تنگ کردن وقت: بیش از این هم گفته‌ایم که گاهی تن دادن به تردیدها ناشی از این است که بیمار خود را در فراغی وقت و فرصت ببیند و برای درمان ضروری است که در مواردی وقت را برابر فرد وسوسی تنگ کند. در چنین مواردی لازم است با استفاده از متون و شیوه‌هایی او را به کاری مشغول دارید به امر و وظیفه‌ای او را وادار نمایید تا حدی که وقتی تنگ گردد و ناگزیر شود با سر هم کردن عمل و وظیفه کار و برنامه خود را اگرچه نادرست است سریعاً انجام دهد. تکرار و مداومت در چنین برنامه‌ای در مواردی می‌تواند بصورت جدی در درمان مؤثر باشد.

۷- زیرپاگذاردن موضوع وسوس: در مواردی برای درمان بیمار چاره‌ای نداریم جز اینکه به او القا کنیم به قول معروف به سیم آخر بزند، حتی با پیراهنی که آن را او نجس می‌داند و یا با دست و بدنه که او تطهیر نکرده می‌شمارد و به نماز بایستند و وظیفه‌اش را انجام دهد. به عبارت دیگر بیمار

را وا داریم تا همان کاری را که از آن می‌ترسد انجام دهد. تنها در چنین صورت است که در می‌یابد هیچ واقعه‌ای اتفاق نمی‌افتد.

شیوه‌های اصولی در درمان وسوس:

الف) روانپزشکی: اگر رفتار و یا عمل وسوسی شدید شود نیاز به متخصص روانی و درمانگری است که در این زمینه اقدام کند. کسی که تعليمات تخصصی و تحصیلی اش در روان پزشکی او به او اجازه می‌دهد که برای شناخت ریشه بیماری و درمان بیمار اقدام نماید. علاوه بر اینکه در زمینه ریشه‌یابی‌ها کار و تلاش کرده و دائماً در رابطه با خود هم اقداماتی بعمل آورده و لااقل حدود ۳۰۰-۲۰۰ ساعتی هم در رابطه با شناخت خوبیش گام برداشته است. اینان اجازه دارند که در موارد لازم نسخه بنویسند و یا داروهایی تجویز کنند و یا شیوه‌های دیگری را برای درمان لازم می‌بینند بکار گیرند.

بیماران را گاهی لازم است که در مؤسسات روان‌پزشکی و گاهی هم در بیمارستان‌ها به طرق روانکاوی و روان‌درمانی درمان نمایند و در موارد ضرور باید آنها را بستری نمود. درمان بیماری برای برخی از افراد بسیار ساده و آسان و برای برخی دیگر بسیار سخت است؛ بویژه که شرایط اقتصادی و اجتماعی بیمار هم در این امر مؤثر است.

ب) روان درمانی: این هم نوعی درمان است که توسط روانکاو یا روانشناس صورت می‌گیرد و آن یک همکاری آزاد بین بیمار و درمان کننده مبتنی بر اعمال متقابل است که بر اساس روابطی نسبتاً طولانی و طبق هدف و برنامه ریزی مشخصی به پیش می‌رود. درمان اختلال به صورت مکالمه و صحبت و یا هر شیوه مغایری که قادر به اصلاح زندگی روانی فرد باشد انجام می‌گیرد. در این درمان گاهی هم ممکن است دارو مورد استفاده قرار گیرد. البته اصل بر این است که بر اساس شیوه مصاحبه و گفتگو زمینه برای یک تحول درونی فراهم شود.

اصولی در روان درمانی: در روان درمانی افراد، همواره سه اصل مورد نظر است و مدام که به این جنبه‌ها توجه نشود امکان اصلاح و درمان نخواهد بود:

الف - اصلاح محیط: و غرض محیط زندگی بیمار، توجه به امنیت آن، بررسی اصول حاکم بر جنبه‌های محبتی و انصباطی، نوع روابط و معاشرتهای تفریحی، گردشها، تلاش‌های جمعی، مشارکتها در امور،... است.

ب - ارتباط خوب و مناسب: در روان درمانی آنچه مهم است داشتن و یا ایجاد روابط خوب و مناسب همدردی و همراهی، کمک کردن، دادن اعتبار و رعایت احترام، وانمود کردن حق بجانبی برای بیمار، تقویت قدرت استدلال، بیان خوب، خودداری از سرزنش و... .

ج - روانکاوی و روان درمانی: که در آن تلاشی برای ریشه‌بیابی، ایجاد زمینه برای دفاع خود بیمار از وضع و حالات خود گشودن عقده‌ها، توجه دادن بیمار به ریشه و منشا اختلال خود، القائات لازم و...

وسواس فکری عملی چیست؟

وسواس فکری - عملی بیماری است که در ان فرد افکاری ناخواسته داشته و اعمالی را بارها و بارها تکرار می کند . همه ما در زندگی عادی خود روتین های بخصوصی داریم مثل مسواک زدن دندان هایمان قبل از خواب . اما افرادی که مبتلا به این روان رنجوری هستند ، عادات رفتاری دارند که سد راه زندگی روزانه شان است

اکثر افراد مبتلا به این روان رنجوری ، خود می دانند که افکار و اعمالشان بی معنا و غیر ضروری است اما قادر به نادیه گرفتن آن یا خودداری از انجام آن نبیستند .

وسواس فکری چیست؟

وسواس فکری شامل ایده‌ها، نظرات، انگیزه‌هایی است که مرتباً به ذهن فرد هجوم می‌آورد فردی که مبتلا به این روان رنجوری است به هیچ عنوان دوست ندارد چنین افکاری داشته باشد و آنها را آزار دهنده می‌داند. اما قادر به کنترل آنها نیست. گاهی اوقات این افکار هر از گاهی به سراغ فرد می‌آیند و گاهی اوقات مرتباً ذهن او را اشغال می‌کنند.

وسواس عملی چیست؟

افکار وسوسی فرد را ماضطراب و هراسان می‌کند. این افراد سعی می‌کنند با انجام اعمالی بخصوص بنا بر قانونی که برای خود می‌سازند از شر این افکار خلاص شوند. این رفتارها وسواس عملی نامیده می‌شوند. برای مثال فرد مبتلا به این روان رنجوری ممکن است افکار وسوسی در مورد ترس از میکروب داشته باشد، از این رو بعد از رفتن به توالت، دستهای خود را بارها و بارها می‌شوید. انجام این اعمال باعث می‌شود تا این افکار به طور موقت از فرد دور شوند. اما وقتی این اضطراب و ترس باز می‌گردد کار فرد مبتلا دوباره از نو آغاز می‌شود.

برخی وسوسه های فکری متناول :

ترس از میکروب و کثیفی

اهمیت دادن زیاد به نظم ، دقیق و درستی

نگرانی از ایکه کاری به خوبی انجام نشده باشد ، حتی وقتی فرد می داند که این مساله صحت ندارد .

ترس از افکار شیطانی و گنهکارانه

فکر کردن تمام مدت در مورد یک صدا ، تصویر ، کلمه یا عدد بخصوص

نیاز به اطمینان مجدد

ترس از صدمه زدن به یکی از اعضاء خانواده با یکی از دوستان

برخی وسوسه های عملی متناول

شستن و تمیز کردن ، مثل شستن دستهایها ، دوش گرفتن یا مسواک زدن مداوم

چک کردن مداوم قفل در و پنجره برای اطمینان یافتن از اینکه قفل هستند یا نه

تکرار یک عمل ، مثل رفتن و آمدن مداوم ، نشستن و پاشدن ، یا دست زدن به یک چیز بخصوص برای دفعات زیاد

منظم و مرتب کردن چیزها به طرق معین

اعدادی را مداوم حساب کردن

نگاه داشتن روزنامه ها ، ایمیل ها ، یا چیزهایی که دیگر مورد نیاز نیست .

مداوم به دنبال تصدیق و تایید دیگران بودن

میزان شیوع بیماری

سالهای متتمادی این روان رنجوری بیماری بسیار نادر بود تعداد دقیق افراد مبتلا به آن پنهان نگاه داشته می شد ، چرا که مردم از روی خجالت مشکل خود را با کسی مطرح نمی کردند . تحقیقات اخیر نشان داده است حدودا ۳ میلیون نفر آمریکایی بین سنین ۱۸ تا ۴۵ سال ممکن است در طول زندگی خود دچار این بیماری شوند . این بیماری مردان و زنان را به میزان مساوی مبتلا می کند .

علل بیماری :

کسی تا به حال علت روشن و آشکاری برای ابتلا به وسوس فکری و عملی پیدا نکرده است . برخی تحقیقات ثابت کرده است که احتمالا بعضی مواد شیمیایی موجود در مغز ، که سیبروتونین خوانده می شوند از انجام کاری به طور مکرر توسط فرد جلوگیری به عمل می آورد . فرد مبتلا

به این روان رنجوری ممکن است میزان کافی سپروتونین در مغز نداشته باشد بعضی از این بیماران با استفاده از داروهایی که میزان سپروتونین را در مغز افزایش می دهد تقریباً بهبود می یابند.

سایر بیماریهای مرتبط با وسوس فکری - عملی افراد مبتلا به این روان رنجوری عموماً به سایر اضطراب‌ها مثل فوبیا(ترس بی‌پایه و اساس) مثل ترس از عنکبوت یا ترس از پرواز کردن و یا حملات وحشت زدگی نیز می‌باشند. این افراد همچنین ممکن است مبتلا به افسردگی، اختلال تغذیه، یا اختلال در یادگیری نیز باشند.

داشتن یک یا دو مورد از این بیماری‌ها باعث دشوار تر شدن تشخیص و درمان می‌شود از این رو بهتر در مورد هر علائمی که در خود مشاهده می‌کنید با پزشک خود مشورت کنید حتی اگر آ«اختلال باعث خجالت شما شود.

معرفی وسوس‌های فکری - عملی

اختلال وسوس از جمله اختلالات روانی پیچیده و جالب است که از اوایل قرن نوزدهم نظر روانپژشکان غرب را به خود جلب کرده است.

در اختلال وسوس فکری - عملی، فرد گرفتار افکار کنترل ناپذیر و نفرت انگیز می شود و به تشریفات ظاهرا بی معنی می پردازد.

بیمار مبتلا به وسوس ممکن است افکار دائمی کشتن فرزند خود را داشته باشد و به همین خاطر کلیه چاقوها و اشیای تیز را دور از دسترس خود نگه دارد. یا ممکن است فکر کند که اجاق گاز را روشن گذاشته است و بیست بار در طور شب از تخت بلند شود و گاز را وارسی کند.

قربانیان این اختلال معمولاً احساس اضطراب نمی کنند و اگر فرد مبتلا به وسوس احساس اضطراب کند می تواند از طریق تشریفات سریع و مکرر از وقوع اضطراب پیشگیری کند.

همه‌ی ما حداقل گاهی اوقات افکار ناگوار و نامعقول داریم افراد بسیاری گاهی اوقات افکاری این چنین دارند «آیا کاملاً مطمئن هستم که تمام درها و پنجره‌ها را قفل کرده‌ام؟ آیا اجاق گاز را روشن گذاشته‌ام؟»

اکثراً وقتی این افکار واقع می شوند ما توجه کمی به آنها می کنیم و در صورت وقوع فوراً آنها را از سر بیرون می کنیم ولی فرد مبتلا به وسوس اینگونه نیست.

وسواس نتیجه سوء تعبیر فاجعه آمیز اهمیت فکار تصورات و تکانه ها می باشد و فراوانی روبیدادهای فشار را به افزایش فراوانی وسواس ها منجر می شود.

این اختلال از دو جزء تشکیل می شود.

۱ - وسواس فکری ۲ - وسواس عملی

وسواس های فکری : افکار ، تصورات ، عقیده یا حس مزاحم و تکرار شونده هستند که هوشیاری را اشغال می کنند ، اغلب نفرت انگیزند و کnar گذاشتن یا کنترل کردن آنها بسیار دشوار است . این افکار صرفا نگرانی های شدید درباره مشکلات زندگی واقعی نیستند .

فرد مبتلا به وسواس فکری می داند که این افکار زاییده ذهن او هستند و از خارج به او تحمیل نشده اند او همچنین وقف است که وسواس فکری او افراطی و نامعقول است و می کوشد با فکر یا عملی دیگر آنها را سرکوب یا خنثی کند .

وسواس های عملی پاسخ هایی هستند که به افکار وسواسی داده می شوند این وسواس ها شامل تمرینات مقررات (مثل شستن دست یا وارسی) یا اعمال ذهنی (مثل شمردن یا تکرار بی صدای کلمات) و یا اجتناب هستند که شخص احساس می کند مجبور به انجام آنها در

پاسخ به وسوس فکری است . هدف وسوس های عملی پیشگیری یا کاهش پریشانی و یا جلوگیری از رویدادهای هولناک است . با این حال این اعمال هبیچ گونه ارتباط منطقی با آنچه قرار است از آن پیشگیری شود نداشته و به وضوح افراطی هستند .

وسوس های فکری و عملی موجب ناراحتی زیاد شده وقت گیرند و در فعالیتهای روزمره ، عملکرد حرفه ای و روابط اجتماعی با دوستان و اعضای خانواده تداخل می نمایند . عموماً افراد مبتلا به وسوس های فکری ، به وسوس عملی نیز مبتلا هستند .

اصلاحات : «وسوس فکری و وسوس عملی» در مطبوعات اغلب به صورت مترادف بکار برده می شوند در حالی که آنها به دو پدیده ای اساسی و مجزا اشاره دارند :

وسوس های فکری افکار مزاحم ، تکراری و اضطراب برانگیزند در حالی که وسوس های عملی ، اعمال جسمانی یا ذهنی کلیشه ای هستند که برای رهابی شخص از اضطراب تولید شده توسط وسوس فکری انجام می گیرند .

معمولاً این دو با هم یافت می شوند .

چه چیزهایی وسوسه های فکری با ابعاد بالینی را از افکار تکراری بی ضررمتمايز می کند؟

برای این امر سه شاخص وجود دارد:

۱- وسوسه های فکری از درون سرچشمه می گیرند نه از موقعیت
بیرونی

۲- وسوسه های فکری ناراحت کننده و ناخوانده هستند و به هشیاری هجوم می برند در حالی که صرفا افکار تکراری با کار تداخل نمی کنند.

۳- کنترل کردن وسوسه های فکری بسیار دشوار است.

کسی که صرفا افکار تکراری دارد می تواند به راحتی تمرکز خود را منحرف کرده و به چیز دیگری فکر کند. در حالی که دارای وسوسه فکری است از آن شاکی است که کاری از دستم بر نمی آید - پشت سرهم اعداد را می شمرم

وسوسه های فکری و زمینه اجتماعی:

محتوای وسوسه های فکری با گذشت زمان تغییر می کند در قرن گذشته در دنیای غرب، وسوسه های فکری اغلب مذهبی و جنسی بودند .

امروزه این گونه وسوسه ها نا اندازه ای نادر شده است و وسوسه های مربوط به کثیفی و آلودگی ، خشونت ، نظم و ترتیب رایج ترند .

اضطراب ، افسردگی و وسوسه ها :

چه چیزی فرد مبتلا به وسوسه های فکری - عملی را برای انجام اعمال وسوسی بر می انگیزد ؟

زمانی که او افکار وسوسی دارد و تشریفات وسوسی خود را انجام می دهد چه احساسی می کند ؟

در جواب باید گفت :

این افکار بسیار ناراحت کننده اند . معمولاً فرد از پریشانی درونی قابل ملاحظه ای رنج می برد . اغلب واکنش های استرسی ملایم وجود دارد . فرد احساس دلهره و وحشت می کند . اگر تشریفات به طور مکرر و با سرعت کافی در پاسخ به افکار انجام شوند او می تواند اضطراب بعدی را کاهش دهد یا حتی مانع آن شود به همین علت است که وسوسه های فکری - عملی در طبقه ای اضطراب استنباطی جای گرفته است .

فرد مبتلا به وسوسه های فکری با انجام دادن وسوسه های عملی خود راههایی را برای برخورد با اضطراب می جوید ، اما اگر جلوی تشریفات

وسواسی او گرفته شود ابتدا، احساس تنفس خواهد کرد. درست مثل اینکه کسی نگذارد به تلفنی که زندگ می زند جواب دهیم.

اگر این مانع استنقاومت نشان دهد بیمار دچار پریشانی شدید خواهد شد. البته همین جاست که اضطراب احساس خواهد شد.

پریشانی فرد از آن پس فقط با انجام دادن وسوس علی تسکین می یابد و بدین ترتیب اضطرابی که افکار و تصورات وسوسی آن را فرا خوانده اند خنثی می شود.

افسردگی نیز از رابطه تنگاتنگی برخوردار است. وسوس های فکری و افسردگی بالینی اغلب اوقات در یک شخص نمایان می شوند که در این صورت آنها را «اختلال های همایند» می نامند.

در واقع ۱۰٪ تا ۳۵٪ بیماران افسرده ممکن است وسوس فکری نیز داشته باشند. در طول دوره های افسردگی آنها میزان وقوع وسوس های فکری سه برابر قبل و بعد از افسردگی است نه تنها بیماران افسرده، آمادگی ابتلا به وسوس فکری دارند بلکه بیماران وسوسی نیز مستعد ابتلا به افسردگی هستند.

آسیب پذیری در برابر اختلال وسوس فکری - عملی

اختلال های وسوسی کمیاب نیستند بین ۲ تا ۳٪ بزرگسالان وسوس فکری - عملی تشخیص داده شده اند . بعضی از پژوهشگران تخمین زده اند که بین بیماران سرپایی گلینیک های روانپزشکی میزان شیوع این اختلال تا ۱۰٪ می رسد .

این اختلال پس از خوبی ها - اختلالات وابسته به مواد و اختلالات افسردگی در ردیف چهارم شایعترین تشخیص های روانپزشکی قرار گرفته اند .

زنان احتمالاً آسیب پذیرتر از مردان هستند .

این مشکل می تواند تا اندازه ای ارثی باشد ، زیرا دوقلوهای یک تخمکی تشابه بیشتری از دو قلوهای دو تخمکی نشان می دهند . خوبیشاوندان بیماران مبتلا به وسوس اغلب خودشان به این اختلال مبتلا نیستند ولی آنها اغلب از اختلال های اضطرابی دیگر و وسوس فکری - عملی که نشانه های آن هنوز ظاهر نشده اند رنج می برند . این اختلال معمولاً به صورت تدریجی واقع می شود و شروع آن از نوجوانی و اوایل بزرگسالی است .

- آیا تبییه شخصیتی خاصی وجود دارد که دربرابر اختلال وسوسی آسیب پذیر باشد؟

نظریه پردازان روان پویشی بر اساس شرح حال‌ها، روی شخصیت وسوسی فکری - عملی تاکید می‌کنند فرد دارای شخصیت وسوسی منظم است و زندگی خود را به صورت کاملاً منظم اداره می‌کند. او همواره وقت شناس است و درباره اینکه چگونه لباس بپوشد و چه بگوید بسیار دقیق است او به صورت آزار دهنده توجه دقیقی به جزئیات می‌کند و به شدت از کثیفی بیزار است. او می‌تواند سبک شناختی متمایز داشته باشد و در مورد جزئیات دقیق و تمرکز عقلانی نشان دهد. در فکر و عمل سنجیده است و در مورد خود و دیگران بسیار اخلاقی و متعصّب است او مجدوب مقررات، فهرستها، نظم، سازمان و برنامه‌ها است.

کمال گرابی او مانع از کامل کردن یک تکلیف می‌شود. او به قدری فداکارانه کار می‌کند که هیچ فراقتنی ندارد و تنها تعداد محدودی دوست دارد، آدم صمیمی نیست. او از محول کردن وظایف به دیگران با کارکردن یا آنها اکراه دارد.

حال این سوال مطرح می‌شود که بین داشتن شخصیت وسوسی و داشتن اختلال وسوسی چه رابطه‌ای وجود دارد؟

یک فرضیه این است که وقتی فردی با شخصیت وسوسی تحت استرس قرار می گیرد با پروراندن اختلال وسوسی واکنش نشان می دهد البته متاسفانه شواهد موجود برای این فرضیه منقاد نموده نیست.

تفاوت مهم بین داشتن شخصیت وسوسی و داشتن اختلال وسوسی در این نکته است که شخص تا چه اندازه دوست دارد نشانه های آن را داشته باشد.

شخص وسوسی دقت وسوس گونه و عشق به جزئیات را افتخار آمیز و مایه اعتماد به نفس می داند در حالی که برای فرد مبتلا به اختلال این ویژگی ها مشمیز کننده ، ناخواسته و مایه عذابند آنها «خود ناپذیر» هستند . اکثر بیماران مبتلا به اتلال وسوسی تاریخچه شخصیت وسوسی ندارند و تعداد محدودی از افراد دارای شخصیت وسوسی به اختلال مبتلا می شوند . نتایج حاصل از تحقیقات نشان می دهند که شخصیت وسوسی زمینه ساز اختلال های وسوسی نیست و افرادی که دقت وسوس گونه دارند و زندگی منظمی را اداره می کنند نسبت به افراد دیگر ، گرایش بیشتری به پروراندن اختلال وسوسی ندارند .

نظریه های اختلال وسوسی فکری - عملی

چه چیز موجب اختلال وسوسی فکری - عملی می شود؟ سه دیدگاه
نظری عمده وجود دارد:

۱ - روان پویشی ۲ - شناختی - رفتاری
پزشکی

قوتهای این سه دیدگاه همدیگر را کامل می کنند.

دیدگاه روان پویشی به مساله خواستگاه وسوس می پردازد و به سوال های (چه کسی به اختلال وسوسی مبتلا می شود؟ و این اختلال چه شکلی خواهد گرفت و محتوای آن چیست؟) جواب می دهد.

کانون توجه دیدگاه روان پویشی افکار وسوسی هستند طبق این دیدگاه فکر وسوس به صورت دفاع در برابر فکر ناخواسته و نا هوشیار انگاشته می شود. این فرآیند دفاعی شامل جابه جایی و جانشینی سازی می شود.

دیدگاه روان پویشی وسوس فکری معتقد است که: امیال و تعارض های قدرتمند و فجیع که سرکوب شده و تهدید به وارد شدن به هوشیاری شده اند فرد را در معرض وسوس فکری قرار می دهند و

پذیرش دفاع جابه جایی و جانشین سازی ، نزدیکترین مکانیزم را برای تسکین فرد فراهم می آورد .

علاوه بر این محتوای بخصوص وسوسات های فکری که این افراد کسب می کنند نمادی برای تعارض بنیادی است .

دیدگاه شناختی - رفتاری به ما می گوید که چرا وقتی وسوسات های فکری - عملی آغاز می شوند ، می تواند مدتها ادامه بیابند ؟

روانشناسان این دیدگاه معتقدند که همه ما دارای افکار ناخواسته و تکراری هستیم و هر چه بیشتر تحت استرس باشیم تکرار و شدت این افکار بیشتر است . آنها می گویند از آن جایی که بیمار وسوسات فکری - عملی نمی تواند شبیوه های حواسپرتی و رها کردن که ما به راحتی از آنها استفاده می کنیم را به کار بند و افکار مزاحم را از خود براند به تدبیر دیگر متوسط می شود او می کوشد فکر بد را خنثی کند و معمولا با جانشین کردن یک فکر خوب به این کار اقدام می کند و یا با عملی که ایمنی را تضمین می کند می کوشد افکار بد را خنثی کند این تشریفات وسوسی تسکین موقتی ایجاد می کند . اما آنها گرایش نیرومندتر به وارسی کردن شستن و یا اطمینان خاطر یافتن را نیز تولید می کنند و چون آنها کاهش اضطراب را در پی دارند تقویت می شوند .

اما این تشریفات می توانند فقط سطحی باشند تسکینی که آنها تامین می کنند موقتی هستند و وسوسه های فکری دست نخورده باقی می مانند و با فراوانی و شدت فزاینده بر می گردند.

هر بار که یک فکر بر می گردد ، تشریفات باید برای تسکین آن اجرا شوند .

به نظر روانشناسان این دیدگاه ، پیشینه افسردگی ، خاک حاصلخیزی برای اختلال وسوسه فکری و عملی می باشد .

دیدگاه زیست پزشکی از دودیدگاه قبلی بنیادی تر است زیرا ساختارهای مغزی زیر بنای اختلال وسوسه را چستجو می کند . پژوهشگران زیست پزشکی ادعا می کنند که اختلال وسوسه یک بیماری مغزی است آنها چهار نوع شاهد برای این دیدگاه می آورند :

۱ - علایم عصب شناختی

۲ - نابهنجاری های اسکن مغزی

۳ - محتوای بدون وسوسه های فکری - عملی

۴ - داروهای موثر

نشانه های اصلی اختلال وسواس فکری - عملی :

وبیژگی های اصلی اختلال وسواس فکری - عملی افکار و اعمال عود کننده و ناخوانده ای می باشد که وقت گیر بوده (بیشتر از یک ساعت در هر روز) هستند که یا به گرفتاری مفرط کودک یا به اختلال جدی در کارهایش منجر می شود. نشانه های اختلال وسواس فکری - عملی در کودکان و نوجوانان همان نشانه هایی است که در بزرگسالان وجود دارد.

کودکان افکار وسواسی مربوط به ترس از آلودگی ، موضوعات جنسی ، مذهبی ، یا تصاویر پرخاشگری ، خشونت را گزارش می دهند . برخی کودکان از ناتوانی در جلوگیری از «شنیدن» صدایها یا آهنگهای ناخوانده و تکراری شکایت می کنند .

ترس ابتلا به بیماری لاعلاج مانند سرطان یا ایدز و نگرانی افراطی در مورد اخلاقیات و امور مذهبی نیز گزارش شده است . اعمال وسواسی مانند تکرار ، شستشو ، وارسی ، نظم دهی و مرتب کردن نیز در کودکان شایع است . تشریفات شستشو شایعترین نشانه اختلال وسواس فکری - عملی است که در بیشتر از ۸۵٪ کودکان معابنه شده در انتیتو ملی بهداشت روانی وجود داشته است .

شستشوی مکرر ممکن است به صورت شستن دستها به دفعات و دوش گرفتن طولانی و یا تشریفات شستشو پروز باید. کودکان مبتلا به اختلال وسوسی فکری - عملی اغلب گزارش می دهند که الگوی ششتو و تمیز کردن را هر روز باید انجام دهند. در صورتی که به هر دلیلی این کار متوقف شود از انجام هر کاری باز می مانند تا آنکه شستشو را به طور کامل انجام دهند.

جدول ۱

الف) وجود افکار وسوسی یا اعمال اجباری :

افکار وسوسی با موارد ۱ و ۲ و ۳ و ۴ تعریف می شوند :

۱ - افکار ، تکانه ها یا تصورات عود کننده و مستمر که بعضی اوقات در ضمن آشفتگی ، مزاحم ، و نامناسب تلقی می شوند و موجب نگرانی یا اضطراب قابل ملاحظه می شوند .

۲ - افکار ، تکانه ها یا تصورات تنها نگرانیهای مفرط در مورد مشکلات واقعی نیستند .

۳ - شخص تلاش می کند از چنین افکار ، تکانه و تصوراتی اجتناب کرده آنها را متوقف نموده و یا با فکر یا عمل دیگری خنثی کند .

۴ - شخص تشخیص می دهد که افکار ، تکانه ها یا تصورات وسوسی محصول فکر او هستند (همچون کاشتن فکر از خارج بر او تحمیل نمی شوند)

اعمال اجباری با موارد ۱ و ۲ تعریف می شوند :

۱ - رفتارهای تکراری (برای مثال شستن دست ، مرتب کردن و وارسی کردن) یا اعمال ذهنی (مثلا نیایش ، شمارش ، تکرار لغات به طور بی صدا) که شخص احساس می کند مجبور است در پاسخ به این فکر وسوسی یا مطابق اصولی که باید به دقت رعایت شوند عمل کند .

۲ - هدف رفتارها یا اعمال ذهنی جلوگیری یا کاهش نگرانی یا جلوگیری از بعضی وقایع وحشتناک است با وجود این این رفتارها یا اعمال ذهنی یا بطور واقع گرایانه با آنچه در نظر است خنثی یا پیشگیری شود ارتباط ندارند یا به وضوح افراطی هستند .

ب) در مقاطی از مسیر اختلال ، شخص تشخیص داده است که افکار وسوسی و یا اعمال اجباری ، افراطی یا غیر منطقی هستند توجه : این موضوع در رابطه با کودکان صادق نیست .

ج) وسوس ها یا اجبارها موجب نگرانی بارز می شوند و وقت گیرند (بیش از یک ساعت از روز رابه خود اختصاص می دهند) یا به طور قابل ملاحظه ای در کار کرد عادی ، شغلی ، تحصیلی یا فعالیت های اجتماعی و روابط شخص تداخل می کنند .

د) اگر اختلال محور یک دیگری وجود داشته باشد محتوای افکار وسوس محدود به آن نیست (مثلا ، اشغال ذهنی با غذا در ضمن وجود اختلال خوردن ، کندن مودر ضمن وجود وسوس کندن مو ، نگرانی در مورد ظاهر در ضمن وجود اختلال بد شکلی بدن ، اشغال ذهنی با داروها در ضمن وجود یک اختلال ناشی از مواد ، اشغال ذهنی با ابتلا به یک بیماری جدی در ضمن وجود خود بیمارانگاری ، اشغال ذهنی با کششها و تخبیلات جنسی در ضمن وجود نابهنجاری جنسی یا نشخوار ذهنی احساس گناه در ضمن وجود اختلال افسردگی اساسی) ه) اختلال ناشی از تاثیر فیزیولوژیکی مستقیم یک ماده (مثلا یک داروی قابل سوء مصرف یک داروی تجویز شده) یا یک حالت طبی عمومی نیست .

مشخص کنید اگر :

با بینش ضعیف : اگر بیشتر اوقات خود را دوره جاری شخص تشخیص نمی دهد که افکار وسوسی و اجراء افراطی یا غیرمنطقی هستند.

الف) افکار وسوسی یا اعمال اجباری (یا هردو) اغلب روزها حداثل به مدت ۲ هفته وجود داشته باشد.

ب) افکار وسوسی (افکار ، باورها یا تصویرات) یا اعمال اجباری (اعمال) در ویژگی های زیر مشترک هستند. تمام موارد زیر باید وجود داشته باشد :

۱ - آنها ساخته و پرداخته ذهن بیمار هستند و به وسیله اشخاص یا تأثیرات خارجی القا نمی شوند .

۲ - آنها تکراری و ناخوشابند هستند و حداقل یک فکر وسوسی یا یک عمل اجباری که شدید و غیر منطقی است باید وجود داشته باشد .

۳ - بیمار سعی می کند در برابر آن مقاومت کند (اما مقاومت در برابر افکار وسوسی یا اعمال اجباری بسیار طولانی مدت ممکن است

ناجیز باشد) حداقل یک فکر وسوسی یا عمل اجباری که در برابر آن مقاومت موفقیت آمیزی صورت نگرفته است باید وجود داشته باشد .

۴ - تجربه فکر وسوسی یا انجام دادن عمل اجباری فی نفسه لذت بخش نیست (این مساله باید از تسکین موقتی تنیدگی یا اضطراب متمایز شود)

ج) افکار وسوسی یا اعمال اجرابی موجب پریشانی می شوند یا در عملکرد اجتماعی یا شخصی معمولاً با اتلاف وقت تداخل می کنند .

ز) معمولاً این مورد به کاربرده نمی شود افکار وسوسی یا اعمال اجباری نتیجه اختلال های روانی دیگر ، نظیر اسکیزوفرنیا و اختلال های وابسته یا اختلال های خلقی (عاطفی نیستند .

اعمال اجباری همراه با وسوس فکری - عملی باید از تشریفات رشد طبیعی که در دوران کودکی وجود دارد متمایز شوند . کودکان غیر مضطرب گاه گاهی رجحان ها یا رفتارهای شبه تشریفاتی را نشان می دهند که نسبتاً بی ضرر هستند .

برای مثال : مرتب کردن عروسکها یا اسباب بازیها به صورت خاص و تشریفات شب هنگام با والدین و خواهر و برادرها (برای مثال

«شب بخیر پسرم جان» «شب بخیر ماریت» در کودکان شایع است. آچه وسوس فکری - عملی را از تشریفات گذرا یا رجحان های رفتاری متمایز می کند این است که اگر تشریفات جلوگیری شود یا توالی آنها به هم بریزد کودک پریشان و آشفته می شود. تشریفات رشدی بهنجار شدید نیستند از لحاظ محتوا با تشریفات (مانند شستشو) تفاوت دارند و معمولا در ۹ سالگی از بین می روند. برای تشخیص وسوس فکری - عملی بر طبق ملاکهای ذکر شده در جدول ۱ کودکان نباید الزاماً ماهیت افراطی یا غیر منطقی نشانه های وسوس فکری - عملی را داشته باشند. والدین ممکن است هنگامی که اختلال در کارکرد کودک یا خانواده تداخل می کند از وجود آن آگاه شوند برای مثال بطئی عملی کرن یا کندی شدید در مرتب کردن، برداشتن و منظم کردن تمام وسایل شخصی و وارسی مکرر در و پنجره ها مزاحم فعالیت ها و برنامه های خانوادگی بوده و در رفتن به مدرسه تداخل می کند. والدین ممکن است مشاهده کنند که کودکشان الگوی رفتاری غیر حسی نظیر لمس کردن غذا قبل از خوردن آن یا رفت و آمد در راه رو به دفعات مشخص را تکرار می کند. پسر ۱۲ ساله ای در کلینیک ما قبلاً از وارد شدن به هر اتاق قدم زدن به صورت رقص را تکرار می کرد. این رفتار مخصوصاً در دبیرستان به هنگام تغییر کلاسها باعث شرمساری بیش از حد او در نزد همسالان شده

بود. در کودکان افکار و سواسی بدون اعمال اجباری نسبتاً نادرست است در بزرگسالان نیز همین طور است.

بر عکس در کودکان بسیار خردسال (۶ تا ۸ ساله) تشریفات معمولاً بدون افکار و سواسی شناختی انجام می‌شوند. این کودکان ممکن است از میل یا تشریفات غیر قابل مقاومت بدون یک عامل آشکار ساز شناختی مشخص سخن به میان آورند. جالب اینکه در نوشهای پژوهشی آشکار شده که در ۹۰ درصد کودکان مبتلا به وسواس فکری - عملی الگوهای نشانه در طی زمان تغییر می‌یابد. برای مثال والدین گزارش می‌دهند که نشانه‌های اولیه وارسی بسته بودن در یا قفل و قفسه‌ها بوده است که رفتارهایی مانند شمارش یا تشریفات مرتب کردن جایگزین آن شده است.

حقوقان خاطر نشان ساخته اند که بیشتر از ۵۰ تا ۶۰ درصد کودکان مبتلا به وسواس فکری - عملی اختلال شدید در کارکرد کلی را تجربه می‌کنند. این اختلال بیانگر تداخل اختلال در زندگی شخصی، اجتماعی و تحصیلی کودک است کودکان و نوجوانان مبتلا به تشریفات دقیق شب هنگام قادر به دعوت کردن دوستانشان نیستند و همچنین از پذیرش دعوتهای مشابه امتناع می‌کنند. با افزایش پیچیدگی، تشریفات نظم دهی و مرتب کردن به دشواری از

همکلاسی ها پنهان می شوند . این تشریفات همان طور که از لحاظ ساختاری مشکل پیچیده تری پیدا می کنند مبسوط تر و وقت گیر تر می شوند و بیانگر افزایش اضطراب در کودک هستند . تکالیف خانگی برای کودک بسیار درد سرآفرین می شوند بطوری که ممکن است چندین ساعت از وقت خود را صرف وارسی مکرر و پاک کردن کند .

یک آزمون چند گزینه ای آسان می تواند موجب تحریک تشریفات وارسی ناشی از تردید وسوسی شود زیرا کودک قادر نیست آزمون را در وقت مقرر تکمیل کند نوجوانان مخصوصا به وسیله وسوس فکری - عملی دچار چالش می شوند . به جای کسب استقلال از خانواده و آزمودن مهارت‌ها در فعالیتهای خود مختار نوجوانان مبتلا به وسوس فکری - عملی استقلالشان را اضطراب انگیز و تسلط بر آن را دشوار می دانند . تشریفات ممکن است مانع درگیری نوجوان در فعالیتهای منداول دوره نوجوانی نظیر قرار ملاقات گذاشتن ، کار کردن یا رانندگی شوند . بعلاوه ترک منزل برای رفتن به سرکلاس مخصوصا به خاطر پیامد و تاثیر ترک نظام خانواده که پذیرای وسوس فکری - عملی بوده است ناراحت کننده است . احتمال «شناخته شدن» به

وسیله همساگردیها ممکن است اضطراب نوجوان را افزایش دهد و احساسات عدم کنترل پذیری و درماندگی را تقویت نماید.

مطالعات وسوسات فکری - عملی در کودکان و نوجوانان متوسط سن شروع آن را در حدود ده سالگی گزارش کرده اند. هر چند که شروع آن در موارد کنترل از ۷ سال نیز گزارش شده است. به نظر می رسد که شروع این اختلال در کودکان پسر زودتر از کودکان دختر است به همین دلیل نمونه های خردسال بیشترشان پسر بوده اند با وجود این تفاوت های جنسی در اواسط دوران کودکی از بین می رود در نمونه ای کودکان بزرگتر مبتلا به وسوسات فکری - عملی میزان ابتلای دختران و پسران یکسان گزارش شده است. جالب اینکه یک مطالعه نشان داد که نوجوانان دختر بیشتر نشانه های افکار وسوسی و نوجوانان پسر بیشتر اعمال اجباری را گزارش می کنند. شروع زود هنگام این اختلال به وسیله گزارش های بازنگرانه بزرگسالان مبتلا به وسوسات فکری - عملی نیز تایید شوده است.

نشانه های همراه وسوسات فکری - عملی
نتایج مطالعه گستردۀ انستیتو ملی بهداشت روانی در مورد وسوسات فکری - عملی دوران کودکی نشان داد که افسردگی شایعترین ویژگی

همراه با این اختلال است . نشانه های افسرده ساز شدیدتر با شروع زودتر وسوس افسوس فکری - عملی ارتباط دارند .

سایر اختلال های اضطرابی مانند هراس خاص ، اختلال اضطراب مفرط و اضطراب جدایی نیز اغلب با وسوس افسوس فکری - عملی همراه . اگر چه افکار وسوسی ممکن است محتوای عجیب و غریبی داشته باشند اما اختلال تفکر معمولاً و بیژگی همراه با وسوس افسوس فکری - عملی نیست . میزان بروز وسوس افسوس فکری - عملی در کودکان و بزرگسالان با اختلال رت (۳۵ تا ۵۰ درصد) بالا است . میزان بروز اختلال رت در کودکان و بزرگسالان مبتنلا به وسوس افسوس فکری - عملی پایین تر است بین ۵ تا ۷ درصد گزارش شده است .

نتیجه گیری

سرمایه گذاری در آموزش و پرورش معمولاً چه به صورت مستقیم و چه به طور غیر مستقیم هم متوجه فرد و هم متوجه اجتماع میشود .

علاوه بر منافع مستقیم فردی سرمایه گذاری در آموزش که به صورت افزایش درآمد در طول عمر کاری تجلی میکند منافع غیر مستقیم و فردی نیز در آموزش نهفته است که آثار آن بصورت مختلف نمود پیدا میکند. مثلاً کاهش میزان جرایم در میان افراد تحصیل کرده، هزینه های بهداشتی. تحلیل هزینه فایده که نوعی ارزشیابی از سرمایه گذاری است که هزینه ها و منافع اقتصادی یک طرح را مقایسه می کند تا سودمندی آن طرح را تعیین کند.

منافع مستقیم و اجتماعی سرمایه گذاری در آموزش به صورت افزایش بهره وری افراد تجلی میکند. و افزایش بهره وری سبب بالا رفتن ثروت ملی میشود. برخی برنامه ریزان آینده نگر عقیده دارند که برنامه ریزی می تواند آینده را پیش بینی کند از این رو برنامه ریزی فعالیتی آینده نگر خواهد بود.

برنامه ریزان آینده نگر معتقدند که انسان می تواند با توجه به همه عوامل آینده های مختلف را پیش بینی کند و راهی در پیش گیرد و تدابیری اتخاذ کند که احتمال دست یافتن به آینده ای مطلوب بیشتر شود. با توجه به انواع دیدگاه ها و نگرش هایی که نسبت به برنامه ریزی وجود دارد الگوهای عرضه برای برنامه ریزی بطور عام و برنامه ریزی آموزشی به طور خاص نیز متفاوت است.

مانند الگوی برنامه ریزی عقلایی و الگوی برنامه ریزی تعاملی که بر خلاف الگوی عقلایی که فرایند برنامه ریزی کاملاً قالبی و از پیش تعیین شده را مطرح می کند. طبیعت پویای تعامل بین عوامل، افراد و محیط و همچنین جریان تبادل اطلاعات و تاثیر و تاثر هر یک از متغیرها برای دیگران را تاکید می نماید.

جانستون در بررسی اجمالی که از انواع مدل های برنامه ریزی آموزش و پرورش دانسته مدل ها را از دو دیدگاه تقسیم کرده است.

دیدگاه اول مربوط به سطح آموزش و پرورش است که شامل سطح واحد آموزش، سطح سیستم یا پاره سیستم آموزش و سطح سیستم آموزشی در ارتباط با توسعه اقتصادی است. و دیدگاه دوم مربوط به مبانی ریاضی مدلهاست.

انواع مدل های برنامه ریزی آموزش و پرورش از نظر دامنه، مدل های برنامه ریزی در سطح نظام آموزشی، مدل های برنامه ریزی بیرونی توسعه آموزشی، مدل های اقتصادی در برنامه ریزی آموزشی، مدل چسواس، مدل آسیابی را می توان نام برد.

1- wood hall, maurren: cost- benefit Analysis in educational planning. Third ed. Paris; unesco, international instate for educational planning 1992.p.20

2-solmon, L.c: the rang. F educational benefit's ineconomisc of education, research and studies; ed ited by george psachar poulos oxford: pergramon press 1987.p.85.

3-Mcmahan, w.w: Consumption and other Benefits of education in economics of education; edited by george psacharo poulos, oxford: pergamom press 1987.p.130.

منابع

- ۱- خلیلی شورینی- اصول و مبانی برنامه ریزی آموزشی، نشر یادواره ۱۳۸۲
- پولس. ساخارو. مورین و ودهال- جورج. آموزش برای توسعه. تحلیلی از گزینش‌های سرمایه‌گذاری ترجمه وحیدی وحید. تهران. سازمان برنامه و بودجه ۱۳۷۰.
- فیوضات. یحیی. مبانی برنامه ریزی آموزشی. نشر ویراپش. ۱۳۷۷
- محسن پور. بهرام. مبانی برنامه ریزی آموزشی. نشر سمت ۱۳۷۹
- محسن پور. بهرام. برنامه ریزی آموزشی. نشر مدرسه. ۱۳۷۶
- و ودهال. مارین. تحلیل راهنمای کاربرد تحلیل هزینه. منفعت در برنامه ریزی آموزشی. ترجمه فتحی. کوروش واچارگاه. نشر آبیژ ۱۳۸۱
- لوی. الف. برنامه ریزی درسی مدارس. ترجمه فریده مشایخ ۱۳۷۱
- گروه مشاوران بیونسکو. ترجمه. مشایخ. فریده فرآیند برنامه ریزی آموزشی. نشر مدرسه. ۱۳۸۶